

Beleidsplan
Veiligheidsregio
Zuid-Limburg
2012-2015

Documentbeheer

Opdrachtgever	Algemeen Bestuur (conform artikel 14 Wet veiligheidsregio's)	
Portefeuillehouder	J.Som	
Proceseigenaar	G.v.Klaveren	
Documentnaam	Beleidsplan Veiligheidsregio Zuid-Limburg 2012-2015	
Versie	Status	Datum
	vastgesteld	AB 13.04.2012

Inhoudsopgave

	Managementsamenvatting	4
Hoofdstuk 1:	Inleiding	5
	De Wet veiligheidsregio's en het beleidsplan	5
	Missie en visie van de Veiligheidsregio Zuid-Limburg	13
	Informatievoorziening aan de minister van Veiligheid en Justitie	14
	Kwaliteitszorg	14
Hoofdstuk 2:	De Veiligheidsregio Zuid-Limburg	15
	Typering van Zuid-Limburg	15
	Bestuurlijke rollen en verantwoordelijkheden	17
	Afstemming met andere bestuurlijke partners	23
Hoofdstuk 3:	Het risicoprofiel Zuid-Limburg	25
	Wettelijk kader risicoprofiel	25
	Risico-inventarisatie en -analyse	25
	Het risicoprofiel	26
	Risicodiagram Zuid-Limburg	28
	Beleidsvoornemens Zuid-Limburg	30
Hoofdstuk 4:	Risicobeheersing	32
	Definities uit de Wet veiligheidsregio's	32
	Visie op risicobeheersing en crisisbeheersing	32
	Ambities en overwegingen op basis van het risicoprofiel	34
	Strategische beleidsdoelstellingen en beoogde resultaten	35
Hoofdstuk 5:	Incidentmanagement (preparatie en repressie)	37
	Operationele planvorming	37
	Multidisciplinair Opleiden, Trainen en Oefenen (MOTO)	41
	Basishulpverlening en de beoogde operationele prestaties	43
	Incidentmanagementprocessen	44
	Het Meld- en Coördinatiecentrum (MCC)	46
	Strategische beleidsdoelstellingen en beoogde resultaten	48
Hoofdstuk 6:	De brandweer, de GHOR en de Gemeenschappelijke Meldkamer	51
	Inleiding	51
	Het beleidsplan Brandweer Zuid-Limburg en het regionale dekkingsplan	51
	Het beleidsplan GHOR Zuid-Limburg	51
	Het beleidsplan Meldkamer	52

Hoofdstuk 7:	Resource management	53
	Inleiding	53
	Visie op nafase en herstel	53
	Strategische beleidsdoelstellingen en beoogde resultaten	54
Hoofdstuk 8:	Kwaliteitszorg en kennismanagement	55
	De Wet veiligheidsregio's	55
	Visie op kwaliteitszorg	55
	Visie op kennismanagement	56
	Strategische beleidsdoelstellingen en beoogde resultaten	56
Hoofdstuk 9:	Communicatie	58
	Informatievoorziening aan de bevolking	58
	Informatiemanagement	59
	Strategische beleidsdoelstellingen en beoogde resultaten	62
Hoofdstuk 10:	Financiën en Planning en Control	64
	De wettelijke bepalingen	64
	De begroting en jaarrekening van de Veiligheidsregio Zuid-Limburg	65
	Planning en control	65
	Strategische beleidsdoelstellingen en beoogde resultaten	66
Bijlage 1	Afkortingen	

	Managementsamenvatting
--	-------------------------------

--	--

§ 1.1	De Wet veiligheidsregio's en het beleidsplan
--------------	---

1.1.1 Aanleiding tot de Wet	<p>De Wet veiligheidsregio's (Wvr) kent een lange voorgeschiedenis met een aantal zeer tastbare aanleidingen, zoals de vuurwerkramp in Enschede in mei 2000 en de Nieuwjaarsbrand in café 'De Hemel' in Volendam in 2001. Door de toenemende verstrengeling van economie, technologie, ecologie, cultuur en bestuur is de complexiteit van de samenleving sterk toegenomen. Omdat de dreiging vanuit de 'klassieke' rampen werd verruimd met nieuwe ramptypen - zoals de MKZ-crisis (Mond- en Klauwzeer) van 2003, de dreiging van een griepepidemie, terreurdreiging en de 'strooizoutcrisis' - is de rampenbestrijding in de loop van de jaren uitgebreid naar crisisbeheersing. De nieuwe vormen van dreiging vragen om een ander soort aanpak, partners en strategie. De behoefte ontstond aan een grotere organisatieschaal dan de gemeentelijke schaal.</p> <p>Ook de behoefte aan multidisciplinaire samenwerking nam meer toe, met zowel de traditionele veiligheidspartners als nieuwe partners. De burger mag immers van de overheid verwachten dat ze in staat is om samen te werken bij rampen en crises. Kortom, de slagkracht en professionaliteit van de hulpverlening in Nederland moest worden vergroot. Om dat te bewerkstelligen is het noodzakelijk dat uniforme hulpverleningsniveaus ontstaan binnen samenwerkingsgebieden (veiligheidsregio's) in verband met onderlinge bijstand en opschaling. De hierboven genoemde ontwikkelingen leidden parallel tot een discussie over een meer adequate organisatie voor rampen- en crisisbeheersing.</p> <p>De Commissie Brouwer van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) erkende in 2002 dat veel gemeenten simpelweg te klein zijn om een ramp of crisis van enige omvang aan te kunnen en raadde aan op zoek te gaan naar samenwerkingsverbanden. De Raad voor het Openbaar Bestuur bracht in 2003 het advies uit om de rampenbestrijding en crisisbeheersing als verlengd lokaal bestuur te organiseren. Dit resulteerde in 2004 in het Kabinetsstandpunt veiligheidsregio's en in het kabinetsakkoord van 2007 werd gekozen voor verlengd lokaal bestuur. Dit alles heeft geleid tot de inwerkingtreding van de Wet veiligheidsregio's (Wvr) en bijbehorende besluiten per 1 oktober 2010.</p>
1.1.2 Doel van de Wet	<p>De Wet veiligheidsregio's regelt de bestuurlijke inbedding en de organisatie van de hulpverleningsdiensten. Het Besluit veiligheidsregio's stelt samen met de ministeriële regeling kwaliteitseisen aan de organisaties in de veiligheidsregio's. Het Besluit personeel veiligheidsregio's beschrijft de functies bij brandweer en GHOR, evenals de multidisciplinaire functies en de bedrijfsbrandweer in termen van kerntaken, bijbehorende competenties en beoordelingscriteria. Hiermee wordt de uniformiteit, die voorwaardelijk is voor interregionale bijstand en bovenregionaal optreden, bereikt.</p> <p>De Wet veiligheidsregio's beoogt een efficiënte en kwalitatief hoogwaardige organisatie van de brandweezorg, geneeskundige hulpverlening en crisisbeheersing onder één regionale bestuurlijke regie. De Wvr bepaalt dat veiligheidsregio's als gemeenschappelijke regeling moeten worden vormgegeven op de schaal van de politieregio's zoals deze op 1 oktober 2010 gold. Dit is beslist geen trendbreuk met de bestaande praktijk. Ook op basis van bijvoorbeeld de (oude) Brandweerwet 1985 dienden de gemeenten</p>

	<p>al regio's te vormen en de Wet rampen en zware ongevallen (Wrzo) ging er ook van uit dat dergelijke regio's waren ingericht. De Wet veiligheidsregio's bouwt dus voort op bestaande structuren.</p> <p>De bestuurlijke structuur van de rampenbestrijding en crisisbeheersing wordt met duidelijke taken en bevoegdheden neergezet. De brandweer en de Geneeskundige Hulpverleningsorganisatie in de Regio (GHOR) komen onder één bestuur.</p> <p>Het aansturen van de hulpverleningsdiensten en een gecoördineerde aanpak is daardoor gemakkelijker en slagvaardiger. Dit geldt ook voor de samenwerking tussen het regionaal college politie en de multidisciplinaire, uitvoerende diensten. De regionale schaal vergroot verdere professionalisering. Het gelijktrekken van de territoriale gebiedsindeling legt een essentiële basis voor multidisciplinair optreden in geval van een ramp of een crisis. Omdat de veiligheidsregio via verlengd lokaal bestuur is vormgegeven, blijft de betrokkenheid van de gemeenten gehandhaafd bij rampenbestrijding en crisisbeheersing.</p> <p>Met de realisatie van de Wet veiligheidsregio's is het fundament gelegd voor de organisatie van rampenbestrijding en crisisbeheersing met het beoogde doel: de burgers beter te beschermen tegen risico's.</p> <p>Waarom veiligheidsregio's:</p> <ul style="list-style-type: none"> • rampen en crises kunnen gemeentegrenzen en de bestrijdingsmogelijkheden van gemeentelijke organisaties overstijgen; • de schaalvergroting biedt mogelijkheden voor kwaliteitsverbetering van de rampenbestrijding en crisisbeheersing; • multidisciplinaire samenwerking en samenhangend veiligheidsbeleid; • versterking professionaliteit van organisaties door bundelen van capaciteit, kennis, ervaring en financiën. <p>De veiligheidsregio beoogt:</p> <ul style="list-style-type: none"> • burgers beter te beschermen tegen risico's; • betere hulpverlening en nazorg te bieden bij rampen en crises; • brandweezorg, GHOR, gemeentelijke processen, rampenbestrijding en crisisbeheersing in geval van calamiteiten onder één regionale bestuurlijke regie te brengen; • versterking van bestuurlijke en operationele slagkracht.
<p>1.1.3 Gemeente en de Wvr</p>	<p>Paragraaf 2 van de Wet veiligheidsregio's bepaalt dat het college van burgemeesters en wethouders in de basis belast is met de organisatie van de brandweezorg en de geneeskundige hulpverlening, evenals de algemene rampenbestrijding en de crisisbeheersing. Paragraaf 3 specificeert welke taken en bevoegdheden vervolgens aan de veiligheidsregio dienen te worden overgedragen. Verder is beschreven wat wordt verstaan onder verlengd lokaal bestuur en de haalplicht van de veiligheidsregio.</p> <p>De burgemeester behoudt het gezag over de brandweer en blijft bevoegd bevelen te geven als er sprake is van gevaar. Hierbij kan gedacht worden aan: het ontruimen van gebouwen, de afsluiting van straten en het verwijderen van personen die de brandbestrijding hinderen. Ook is bepaald dat de burgemeester het opperbevel behoudt en daarmee in staat blijft om organisaties die niet onder zijn gezag staan, maar wel deelnemen aan de bestrijding van een ramp, bevelen te geven. Wel is het zo dat deze bevoegdheid tot opperbevel niet is verbreed tot crisissituaties waarbij</p>

	<p>andere dan openbare orde en veiligheidsbevoegdheden aan de orde zijn. Bij een crisis ligt de verantwoordelijkheid voor het beheersen ervan primair bij bestuursorganen die beschikken over bevoegdheden om de noodzakelijke maatregelen te nemen. Zoals bijvoorbeeld bij de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV) in het geval van een MKZ-crisis. Belangrijk is dat er tijdig overleg plaatsvindt tussen de burgemeester en deze crisispartners, zodat de burgemeester maatregelen kan treffen, waaronder het handhaven van de openbare orde.</p> <p>Verder kan de burgemeester vanuit zijn verantwoordelijkheid ter handhaving van de openbare orde aanwijzingen geven aan de ambulancevervoerders. De daadwerkelijke uitvoering van de ambulancezorg en de feitelijke inzet van ambulances valt onder de verantwoordelijkheid van de rechtspersoon aan wie vergunning is verstrekt door de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS). Echter, op grond van artikel 6 uit de Wet veiligheidsregio's kan de burgemeester ook aanwijzingen geven aan degene die in zijn gemeente de leiding heeft over de ambulancezorg. De burgemeester bepaalt of de openbare orde in het geding is en of een aanwijzing nodig is. De burgemeester handelt vanuit zijn algemene verantwoordelijkheid voor de openbare orde binnen de gemeente.</p> <p>Tevens is de burgemeester verantwoordelijk voor de informatieverschaffing aan de bevolking in zijn gemeente en de verschillende hulpverleningsdiensten die bij een daadwerkelijke ramp of crisis in zijn gemeente actief zijn.</p> <p>Het college van burgemeester en wethouders is belast met de organisatie van:</p> <ul style="list-style-type: none"> • de brandweezorg; • de rampenbestrijding en de crisisbeheersing; • de geneeskundige hulpverlening; • de gemeentelijke processen.
<p>1.1.4 Gemeenschappelijke regeling</p>	<p>Veiligheid is bij uitstek een lokale aangelegenheid, maar gemeenten zijn vaak te klein om zich goed voor te kunnen bereiden op alle typen branden, rampen en crises. Bovendien beperken rampen en crises zich soms niet tot één gemeente. Een veiligheidsregio is een vorm van verlengd lokaal bestuur. Elke veiligheidsregio heeft een gemeenschappelijke regeling als juridische grondslag. De Wvr verplicht gemeenten deze gemeenschappelijke regeling aan te gaan. Via de gemeenschappelijke regeling is elke gemeente deelnemer en daardoor medeverantwoordelijk voor de bestuurlijke en organisatorische aansturing van de veiligheidsregio.</p> <p>Elke veiligheidsregio in Nederland moet voor de rampenbestrijding en crisisbeheersing beschikken over een goed opgeleide, getrainde en geoefende professionele organisatie. Een organisatie die in staat is grootschalige incidenten aan te pakken. Door het bundelen van krachten op regionale schaal kunnen de hulpverleningsdiensten zich beter voorbereiden op grootschalige evenementen, grote branden en dreigingen zoals terrorisme, pandemieën of nucleaire ongevallen. Ook kan er beter en meer multidisciplinair geoefend, getraind en samengewerkt worden omdat het verantwoordelijke bestuur een samenhangend beleid voor alle hulpverleningsdiensten vaststelt.</p>

	De colleges van burgemeester en wethouders van de gemeenten die behoren tot een regio als bedoeld in artikel 8, treffen een gemeenschappelijke regeling, waarbij een openbaar lichaam wordt ingesteld met de aanduiding: veiligheidsregio .
1.1.5 Het bestuur van de veiligheidsregio	<p>Het bestuur van de veiligheidsregio bestaat uit de burgemeesters van de deelnemende gemeenten. De voorzitter van het bestuur van de veiligheidsregio is de burgemeester die aangewezen is als korpsbeheerder. De veiligheidsregio is gebaseerd op een gemeenschappelijke regeling. Om te zorgen dat de veiligheidsregio de nodige bestuurskracht heeft, neemt het bestuur van de veiligheidsregio zijn besluiten bij meerderheid van stemmen. Indien de stemmen staken, geeft de stem van de voorzitter de doorslag. De hoofdofficier van justitie, de voorzitter van het waterschap en de commissaris van de Koning worden voor elke vergadering van het bestuur van de veiligheidsregio uitgenodigd, maar maken geen deel uit van het bestuur en hebben, evenals andere crisispartners, geen stemrecht. Het bestuur van de veiligheidsregio moet kunnen inspelen op zeer uiteenlopende vormen van rampen en crises en dient daarom met veel partijen af te stemmen. Deze betrokken partijen worden ten minste eenmaal per jaar uitgenodigd voor een gezamenlijk overleg over de risico's in de regio.</p> <p>Het bestuur van de veiligheidsregio:</p> <ul style="list-style-type: none"> • bestaat uit alle burgemeesters in de regio; • de korpsbeheerder is tevens voorzitter; • hoofdofficier van justitie, voorzitter waterschap en de commissaris van de Koning worden standaard uitgenodigd; • andere crisispartners worden uitgenodigd als dat van belang is; • besluitvorming vindt plaats bij meerderheid van stemmen; • staken de stemmen, dan is de stem van de voorzitter doorslaggevend; • de burgemeester vertegenwoordigt zijn gemeente in het bestuur van de veiligheidsregio en legt daarover verantwoording af aan zijn eigen gemeenteraad. <p>De taken van het bestuur van de veiligheidsregio zijn:</p> <p>a. het uitvoeren van de taken en bevoegdheden welke bij of krachtens de Wet veiligheidsregio's aan het openbaar lichaam zijn opgedragen:</p> <ul style="list-style-type: none"> • het inventariseren van risico's van branden, rampen en crises; • het adviseren van het bevoegd gezag over risico's van branden, rampen en crises in de bij of krachtens de Wet aangewezen gevallen, evenals in de gevallen die in het beleidsplan zijn bepaald; • het adviseren van het college van burgemeester en wethouders op het terrein van brandweezorg; • het aanschaffen en beheren van gemeenschappelijk materieel; • het voorbereiden op de bestrijding van branden en zware ongevallen en het organiseren van de rampenbestrijding en de crisisbeheersing; • het instellen en in stand houden van een brandweer; • het instellen en in stand houden van een GHOR; • het voorzien in de meldkamerfunctie; • het inrichten en in stand houden van de informatievoorziening binnen de diensten van de veiligheidsregio en tussen deze diensten en de andere diensten en organisaties die betrokken zijn bij de hierboven genoemde taken.

	<p>b. het coördineren van de voorbereiding van de gemeentelijke processen op het gebied van rampenbestrijding en crisisbeheersing;</p> <p>c. het uitvoeren van overige taken en bevoegdheden welke door de colleges van de deelnemende gemeenten aan het bestuur van de Veiligheidsregio zijn opgedragen casu quo gedelegeerd.</p>
<p>1.1.6 Beleid en planvorming</p>	<p>Het bestuur van de Veiligheidsregio en het regionale college van politie zijn in Zuid-Limburg identiek in samenstelling. Zij blijven echter wel als juridische entiteiten naast elkaar bestaan. In de planvorming, zoals verderop beschreven, worden de afspraken ten aanzien van de wijze van samenwerking vastgelegd. Daarin staan de terreinen benoemd waarop in ieder geval dient te worden samengewerkt.</p> <p>Verder zijn de besluitvormingsprocedures en de verantwoordelijkheden van de verschillende actoren opgenomen. Ook worden de operationele prestaties van de politie afgestemd voor zover het de taken van de politie op het gebied van rampen en crises betreft. Tevens worden afspraken gemaakt over het afstemmen van de beleidsplannen van het bestuur van de Veiligheidsregio en het regionale college van de politie en zijn er afspraken ten aanzien van de meldkamerfunctie.</p>
<p>1.1.7 Het risicoprofiel</p>	<p>Het bestuur van de Veiligheidsregio stelt een aantal beleidsdocumenten vast:</p> <p><u>Het risicoprofiel</u></p> <p>Het risicoprofiel bestaat uit een risico-inventarisatie en een risico-analyse van de in een veiligheidsregio aanwezige risico's, inclusief relevante risico's uit aangrenzende gebieden. De risico-inventarisatie omvat een overzicht van risicovolle situaties en de soorten incidenten die zich daardoor kunnen voordoen. In de risicoanalyse worden de geïnventariseerde gegevens nader beoordeeld, vergeleken en geïnterpreteerd (in termen van waarschijnlijkheid en maatschappelijke impact van mogelijke rampen en crises). Het bestuur kan vervolgens strategische keuzes maken om de aanwezige risico's te beperken en om de crisisorganisatie op specifieke risico's voor te bereiden. Aan de hand van het vastgestelde risicoprofiel worden afspraken gemaakt met de verschillende partners over hun rol en bijdrage om de operationele prestaties te kunnen borgen. Dit geldt voor brandweer en GHOR, maar ook zullen in het kader van multidisciplinaire taken met de gemeenten, de politie en overige partners waaronder waterschappen, Defensie en Rijkswaterstaat afspraken gemaakt worden. Ten minste eenmaal in de vier jaar wordt het risicoprofiel, als basis voor het beleidsplan, aangepast.</p> <p><u>Haalplicht bij gemeenteraad en inbreng crisispartners</u></p> <p>De veiligheidsregio is als verlengd lokaal bestuur ingesteld om taken uit te voeren namens en voor de gemeenten. Omdat het risicoprofiel de basis vormt voor het beleidsplan, heeft de wetgever het risicoprofiel nadrukkelijk als een instrument gepositioneerd om de gemeenteraden directe invloed te geven op het beleid van de veiligheidsregio. Het bestuur van de veiligheidsregio heeft de verplichting het concept van het risicoprofiel te bespreken met de deelnemende gemeenteraden: <i>de zogenoemde haalplicht bij gemeenteraden</i>. De raden moeten in het concept van het risicoprofiel kunnen zien welke risico's voor hun gemeente relevant zijn en het concept zo nodig kunnen aanvullen met eigen onderkende risico's.</p>

	<p>Ook kunnen zij lokale beleidsprioriteiten en veiligheidsthema's naar voren brengen voor het beleidsplan. De basis voor het beleidsplan is op deze wijze stevig verankerd en het beleidsplan helpt het gemeentebestuur om grip te houden op het lokale en regionale veiligheidsbeleid.</p> <p>Het bestuur van de veiligheidsregio nodigt tevens het regionale college van politie, alsmede het bestuur van het waterschap uit hun zienswijze op het concept van het risicoprofiel kenbaar te maken. De risico's staan tevens op de agenda van de vergadering die het bestuur van de veiligheidsregio jaarlijks belegt met alle crisispartners.</p> <p>Voor het periodiek opstellen van een regionaal risicoprofiel is een landelijke handreiking ontwikkeld die de veiligheidsregio's een uniforme methodiek biedt. Hierdoor worden de profielen onderling vergelijkbaar en zal de bovenregionale afstemming beter verlopen.</p>
<p>1.1.8 Het beleidsplan</p>	<p><u>Het beleidsplan</u></p> <p>Het beleidsplan is in de plaats gekomen van het Regionaal Beheersplan Rampenbestrijding (RBR) en heeft betrekking op alle taken van de veiligheidsregio:</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ het beheer en beleid van brandweer en GHOR; ○ de advisering aan het bevoegd gezag over risicobeleid; ○ het beheer van de gemeenschappelijke meldkamer; ○ de voorbereiding van de rampenbestrijding en crisisbeheersing. <p>Het bestuur van de veiligheidsregio stelt op basis van het vastgestelde risicoprofiel het beleidsplan vast. De benoemde prioriteiten en activiteiten worden uitgewerkt in jaarwerkplannen van de betrokken organisaties. Ten minste eenmaal in de vier jaar wordt het beleidsplan geactualiseerd. In het beleidsplan worden ook de landelijke beleidsdoelstellingen, indien vastgesteld door de minister van Veiligheid en Justitie (VenJ), vertaald naar de eigen regionale situatie. Ook hier geldt dat het betrekken van de gemeenteraden van groot belang is bij het opstellen van het beleidsplan. Daarom is de zogenoemde haalplicht ingesteld (zie bij risicoprofiel paragraaf 1.1.7).</p> <p>Het beleidsplan beschrijft:</p> <ul style="list-style-type: none"> • de wijze waarop de multidisciplinaire voorbereiding en uitvoering van de rampenbestrijding en crisisbeheersing wordt vormgegeven; • de beoogde operationele prestaties van de diensten en organisaties van de veiligheidsregio, van de politie en van de gemeenten in het kader van de rampenbestrijding en crisisbeheersing; • de uitwerking van de landelijke doelstellingen; • een informatieparagraaf; • een multidisciplinair oefenbeleidsplan; • de voor de brandweer geldende opkomsttijden en een beschrijving van de voorzieningen en maatregelen, noodzakelijk voor de brandweer om daaraan te voldoen; • de niet-wettelijke adviesfunctie; • het monodisciplinaire beleid ten aanzien van de brandweer; • het monodisciplinaire beleid ten aanzien van de GHOR.

<p>1.1.9 Het crisisplan</p>	<p><u>Het crisisplan</u></p> <p>Het crisisplan is in de plaats gekomen van de gemeentelijke rampenplannen. Het crisisplan beschrijft de algemene organisatie van de rampenbestrijding en crisisbeheersing in de veiligheidsregio. In het crisisplan zijn de taken, bevoegdheden, verantwoordelijkheden en afspraken over de randvoorwaarden, melding en alarmering, op- en afschaling, leiding en coördinatie en informatiemanagement opgenomen. Zo omvat het crisisplan onder andere de afspraken die zijn gemaakt met de gemeentelijke organisatie. Verder worden de afspraken vastgelegd die zijn gemaakt met andere (crisis)partners. Crisisplannen worden altijd afgestemd met de crisisplannen van aangrenzende veiligheidsregio's en/of landen, alsmede met de crisisplannen van partnerorganisaties. Het bestuur zendt het vastgestelde crisisplan aan de commissaris van de Koning.</p>
<p>1.1.10 Het rampbestrij- dingsplan</p>	<p><u>Het rampbestrijdingsplan</u></p> <p>De Wet veiligheidsregio's stelt het maken van rampbestrijdingsplannen alleen nog verplicht voor bedrijven die vallen onder het Besluit risico's zware ongevallen (Brzo 1999) en voor de grotere vliegvelden. Nederland is dit verplicht op grond van internationale richtlijnen (respectievelijk de Seveso-richtlijn en luchtvaartrichtlijnen). Verder wordt de beslissing over het wel of niet opstellen van rampbestrijdingsplannen voor de overige in de regio aanwezige risico-objecten overgelaten aan het bestuur van de veiligheidsregio. Deze plannen kunnen analoog aan de structuur voor de verplichte rampbestrijdingsplannen worden uitgewerkt.</p> <p>In een rampbestrijdingsplan staan de te nemen maatregelen en coördinerende afspraken beschreven die specifiek gericht zijn op (de omgeving van) een bepaald risico-object. De wetgever stelt zich hier nadrukkelijk terughoudender op dan bij de (oude) Wet rampen en zware ongevallen (Wrzo). Het rampbestrijdingsplan gaat uit van duidelijke en hanteerbare personele instructies, overzichtelijke controlelijsten en draaiboeken, die toepasbaar zijn bij concrete rampsituaties.</p> <p>Het bestuur van de veiligheidsregio stelt een aantal beleidsdocumenten vast:</p> <ul style="list-style-type: none"> • <u>risicoprofiel</u>: inventarisatie en analyse van aanwezige risico's, inclusief relevante risico's uit aangrenzende gebieden. Het risicoprofiel is de basis voor het beleidsplan; • <u>beleidsplan</u>: het beleid voor de meerjarige uitvoering van de opgedragen taken; <ul style="list-style-type: none"> ◦ basis vormt het risicoprofiel; ◦ haalplicht bij gemeenteraad en crisispartners. • <u>crisisplan</u>: operationeel plan dat de generieke aanpak van rampen en crises in de regio beschrijft; • <u>rampbestrijdingsplan</u>: operationeel plan waarin de aanpak van concrete rampsituaties voor specifieke inrichtingen beschreven staat. <p>met als doel:</p> <ul style="list-style-type: none"> • planvorming is geconcentreerd op regionaal niveau; • planvorming dient om de organisaties in te richten en strategische keuzes te laten maken.

Planvorming

Gemeenschappelijke regeling

- Wordt vastgesteld voor de instelling van een openbaar lichaam met de aanduiding veiligheidsregio door de colleges van burgemeester en wethouders;
- Hierin worden bij Wet opgelegde en eventueel verder afgesproken taken en bevoegdheden overgedragen aan het bestuur van de veiligheidsregio.

Risicoprofiel

- Wordt vastgesteld door het bestuur van de veiligheidsregio;
- Dient als basis voor de afspraken in het beleidsplan;
- Wordt vastgesteld na overleg met de gemeenteraden. Tevens nodigt het bestuur van de veiligheidsregio, het Openbaar Ministerie, de politie, de betrokken waterschappen en haar crisispartners uit hun zienswijze kenbaar te maken;
- Bevat een overzicht van risicovolle situaties binnen de veiligheidsregio, een overzicht van soorten branden, rampen en crises die zich kunnen voordoen en een analyse van de gevolgen daarvan.

Beleidsplan

- Wordt door het bestuur van de veiligheidsregio vastgesteld;
- Ten minste eenmaal in de vier jaar wordt het beleidsplan vastgesteld;
- Wordt afgestemd met de buurregio's, ook de aangrenzende regio's in Duitsland en België, met de waterschappen en met de regiopolitie.
- Omvat in ieder geval:
 - een omschrijving van de beoogde operationele prestaties van diensten en organisaties binnen de veiligheidsregio, de regiopolitie en de gemeenten in het kader van de rampenbestrijding en crisisbeheersing;
 - een uitwerking van de landelijke beleidsdoelstellingen van de minister Veiligheid en Justitie (VenJ);
 - een informatieparagraaf over betrokken operationele diensten en organisaties;
 - een oefenbeleidsplan;
 - een beschrijving van de niet-wettelijke adviesfunctie;
 - een dekkingsplan met opkomsttijden voor de brandweer.

Crisisplan

- Wordt door het bestuur van de veiligheidsregio vastgesteld ;
- Ten minste eenmaal in de vier jaar wordt het crisisplan vastgesteld;
- Wordt afgestemd met crisisplannen van de buurregio's, ook de aangrenzende regio's in Duitsland en België;
- Wordt gezonden aan de commissaris van de Koning;
- Omvat in ieder geval:
 - de beschrijving van de organisatie, taken, bevoegdheden en verantwoordelijkheden in het kader van de rampenbestrijding en crisisbeheersing;
 - de verdere afspraken over organisatie, taken, bevoegdheden en verantwoordelijkheden, maatregelen en voorzieningen die gemeenten treffen bij rampen en crises;
 - de afspraken met buurregio's over bijstandsverlening, samenwerking en afstemming met crisispartners;
 - de afspraken over afstemming met buurlanden.

Met de uitvoering van dit beleidsplan beoogt de Veiligheidsregio Zuid-Limburg het volgende te realiseren:

“Het scheppen van waarborgen voor een optimale fysiek veilige woon- en leefomgeving voor en met de burgers in de regio”

Als Veiligheidsregio Zuid-Limburg:

- kennen we de veiligheidsrisico's;
- regelen we de aanpak van risico's, rampen en crises;
- organiseren we samenwerking;
- zetten we deskundige medewerkers in met hart voor hun werk;
- werken we aan informatie;
- stimuleren we burgers om hun steentje bij te dragen.

Rode draad van de inhoudelijke ontwikkeling is niet het inzetten op verhoging van de kwantitatieve sterkte, maar het verhogen van de kwalitatieve slagkracht van de organisaties, het verhogen van het risicobewustzijn en versterking van de zelfredzaamheid van burgers.

De Veiligheidsregio Zuid-Limburg zal haar missie en visie in het kader van dit beleidsplan doorlopend herijken en waar nodig bijstellen.

De volgende elementen hebben een rol gespeeld bij de totstandkoming van de missie en visie:

- Afbakening van het systeem
De veiligheidsregio kan op meerdere manieren worden gedefinieerd. Bijvoorbeeld de veiligheidsregio als bestuurlijke en ambtelijke organisatie. De veiligheidsregio kan echter ook worden beschouwd als systeem van samenwerkende partners. Hierbij gaat het niet alleen over de beheersmatige verantwoordelijkheden voor de taken maar ook om de beleidsmatige verantwoordelijkheid voor (een deel van) het beleidsdomein veiligheid die het uitvoeren van de wettelijke taken overstijgt. Deze laatste invalshoek vormt de basis voor de beoogde taakstelling.
- Afbakening van het werkterrein
De Wet veiligheidsregio's beschrijft taken ten aanzien van een aantal gebeurtenissen, te weten: branden, zware ongevallen, rampen en crises en ongevallen anders dan brand. Bovendien laat de Wvr ruimte voor verdere aanvulling. Zo wordt gesproken over 'de gevallen in het beleidsplan bepaald'. De regio moet daarmee zelf het werkterrein afbakenen. Wil zij zich vooral richten op grootschalige incidenten of speelt zij ook een rol op het terrein van integrale veiligheid. En wil zij dit al in de voorliggende planperiode doen of is dit een ambitie op langere termijn. Basisuitgangspunt is de fysieke veiligheid. In onderhavige planperiode wordt gezien in hoeverre de combinatie met andere typen van veiligheid, zoals de sociale veiligheid, onder de noemer "integrale veiligheid" een verdere uitwerking behoeft.
- Afbakening beleidsvelden
Op welke hoofdactiviteiten (beleidsvelden) richt de veiligheidsregio zich om de missie ten uitvoer te brengen. In het algemeen geldt dat de veiligheidsregio zich concentreert op risicobeheer, incidentmanagement en rehabilitatie.

§ 1.3**Informatievoorziening aan de minister van Veiligheid en Justitie**

Op basis van de Wet veiligheidsregio's verschaft de voorzitter van de veiligheidsregio op verzoek van de minister van VenJ informatie over de wijze waarop de veiligheidsregio haar taken uitvoert. Ook over de uitvoering van eventueel gestelde landelijke doelen dient jaarlijks een rapportage te worden ingediend. Over de wijze waarop gerapporteerd moet worden, kunnen bij ministeriële regeling regels gesteld worden. Vooralnog is dat niet gebeurd.

§ 1.4**Kwaliteitszorg**

De Wvr stelt dat regio's een kwaliteitszorgsysteem moeten hanteren om zo de bedrijfsvoering te verbeteren. Met het kwaliteitszorgsysteem worden op systematische wijze de kwaliteit van de taakuitvoering, de resultaten en het beheer bewaakt, beheerst en verbeterd. Een dergelijk systeem stelt regio's in staat om onderling prestaties te vergelijken.

§ 2.1

Typering van Zuid-Limburg

<p>2.1.1 Gebiedsindel- ing</p>	<p>De Veiligheidsregio Zuid-Limburg bestaat uit achttien gemeenten met in totaal ongeveer 609.000 inwoners (per 1-1-2010). De oppervlakte van de Veiligheidsregio Zuid-Limburg bedraagt circa 650 km². De bevolkingsdichtheid per km² bedraagt ongeveer 950.</p> <p>De regio kenmerkt zich als een compact verstedelijkt gebied van circa 30x30 km. Er zijn grote industrieën met specifieke veiligheidsrisico's zoals chemische industrie (Chemelot) en er is een luchthaven (Maastricht-Aachen Airport). Er zijn veel grootschalige (sport-, cultuur- en/of historische) evenementen, waterrecreatie, wekelijkse markt- en winkeltoeristen uit de Euregio Maas-Rijn. Verder komen met name in de zomermaanden veel toeristen naar de regio.</p> <p>De bodem van Limburg is kwetsbaar. Een groot deel van de bodem (> 50%) is bijzonder beschermingsgebied. Hiervoor zijn provinciale verordeningen opgesteld die nadere (strengere) eisen aan deze gebieden stellen. Deze gebieden zijn het bodembeschermingsgebied Mergelland, grondwaterbeschermingsgebieden en waterwingebieden. Incidenten met bodemvervuiling tot gevolg vormen zo een extra risico.</p> <p>Zuid-Limburg fungeert als kruispunt in het transitoverkeer voor personen en goederen. Van oost naar west (A76) en van noord naar zuid (A2). Het is een bottleneck voor het verkeer naar het zuiden. De infrastructuur is daarop maar beperkt berekend. Als gevolg van grootschalige infrastructurele projecten (A2-ondertunneling en Buitenring Parkstad-Limburg) zal de druk op het (onderliggende) wegennet de komende tijd nog toenemen.</p> <p>De regio Zuid-Limburg onderscheidt zich van de andere regio's binnen Nederland door haar ligging: ingeklemd tussen België en Duitsland (98%), met maar een smalle verbinding met de rest van Nederland (2%), te weten de Veiligheidsregio Limburg-Noord. Zuid-Limburg ligt centraal in de Euregio Maas-Rijn, binnen een straal van 20-40 km van steden als Aken, Heinsberg, Luik, Tongeren en Hasselt. De agglomeratie bevat ruim 3,6 miljoen mensen. Hiervan zijn ruim 140.000 mensen afkomstig van buiten de EU.</p> <p>Dit heeft grote consequenties voor de rampenbestrijding en crisisbeheersing. Enerzijds is de regio namelijk voor bijstand bijna geheel aangewezen op de aangrenzende landen, terwijl anderzijds de risico's op het grondgebied van de aangrenzende landen grote gevolgen kunnen hebben voor de eigen regio. Een goede euregionale samenwerking is derhalve één van de meest belangrijke succesfactoren voor de rampenbestrijding in Zuid-Limburg.</p>
---	--

Ligging van de regio Zuid-Limburg in de Euregio Maas-Rijn

<p>2.2.1 Structuur van de Veiligheidsregio Zuid-Limburg</p>	<p>Het Algemeen Bestuur bestaat uit de burgemeesters van de 18 deelnemende gemeenten.</p> <p>Het Dagelijks Bestuur bestaat uit de burgemeesters van de vier (politie)districten in Zuid-Limburg (1 oktober 2010). De portefeuilles zijn als volgt verdeeld:</p> <ul style="list-style-type: none"> • District Maastricht: de burgemeester van de gemeente Maastricht is Korpsbeheerder Politie en voorzitter van het Dagelijks en Algemeen Bestuur; • District Sittard: de burgemeester van de gemeente Sittard-Geleen is plaatsvervangend Korpsbeheerder Politie en plaatsvervangend voorzitter van het Dagelijks en Algemeen Bestuur, alsmede portefeuillehouder GHOR en financiën; • District Heerlen: de burgemeester van de gemeente Heerlen is portefeuillehouder Brandweer. • District Kerkrade: de burgemeester van de gemeente Kerkrade is portefeuillehouder multidisciplinaire samenwerking. <p>De dagelijkse ambtelijke aansturing van de Veiligheidsregio Zuid-Limburg gebeurt door de Veiligheidsdirectie, die bestaat uit de Commandant Brandweer, de Directeur Politie, de Directeur Publieke Gezondheid en de coördinerend gemeentesecretaris. Het voorzitterschap wordt roulerend ingevuld door de leden van de Veiligheidsdirectie. Overeengekomen is dat het voorzitterschap niet ingevuld zal worden door de Directeur Politie. De Veiligheidsdirectie wil het sturend vermogen vergroten. Dit beleidsplan is een belangrijk instrument hiervoor.</p> <p>Op ambtelijk niveau is er sprake van een programmabureau en een programma-organisatie. Het programmabureau bestaat uit een programmamanager/ambtelijk secretaris, een programmamanager informatiemanagement/manager MCC en een beleidsmedewerker. De programma-organisatie bestaat uit het programmabureau en de kolomvertegenwoordigers van brandweer, GHOR, gemeenten en politie. Het programmabureau en de programma-organisatie zijn gehuisvest in het Meld- en Coördinatiecentrum (MCC) in Maastricht.</p>
---	---

<p>2.2.2 Organisatie van de brandweer</p>	<p>In onze samenleving wordt de veiligheid voortdurend op de proef gesteld, terwijl burgers aan veiligheid een hoge waarde hechten. De afgelopen decennia is de veiligheid dan ook hoog op de politieke agenda gekomen en gebleven. Als we ons tot de brandweer beperken, dan is in gemeenten, regio's en landelijk, vanaf begin jaren '90 gewerkt aan een versterking van die brandweer. Binnen de brandweer zijn de uitdagingen eerder toegenomen dan afgenomen.</p> <p>Dit beeld heeft ertoe geleid, dat het Algemeen Bestuur in maart 2005 heeft besloten, om te komen tot één nieuwe Brandweer Zuid-Limburg en hiertoe een Regionaal Commandant ad interim als trekker aan te nemen. Dit, in de wetenschap dat het Rijksbeleid de regionalisering van de brandweer ondersteunt casu quo verplicht stelt.</p> <p>Bij deze bestuurlijke opdracht werden de contouren van Brandweer Zuid-Limburg als volgt geschetst:</p> <ul style="list-style-type: none"> • is georganiseerd in één korps, onder één bestuurlijke regeling, met één visie en missie, met één begroting en één commandant/directeur; • is er voor de veiligheid van de mensen in Zuid-Limburg. De kwaliteit/kostenverhouding van de brandweezorg, rampenbestrijding en crisisbeheersing is leidend beginsel; • is een professionele organisatie die sterk sociaal maatschappelijk verankerd is in de lokale gemeenschappen (brandweezorg "plus"); • doet lokaal wat lokaal kan, taken worden waar mogelijk in de lijn van de organisatie weggezet. Dit betekent dat de organisatiestructuur geen omvangrijke centrale staf kent; • functioneert vraaggericht en is daarbij duurzaam kostenefficiënt en kosteneffectief; • is de belangrijkste adviseur van het lokale bestuur op het terrein van de fysieke veiligheid en is leidend/initiërend in het overleg met de veiligheidspartners (politie, GHOR, gemeenten en andere instellingen) op het terrein van de multidisciplinaire rampenbestrijding.

	<p>Het gezag over de brandweer is wettelijk en feitelijk verankerd in de gemeenten. De gemeenteraden beslissen over de financiële bijdrage aan de Brandweer Zuid-Limburg. De burgemeester blijft opperbevelhebber en het bestuur van de Brandweer Zuid-Limburg wordt gevormd door de burgemeesters van de deelnemende gemeenten. Dit bestuur kent derhalve dezelfde samenstelling als het bestuur van de Veiligheidsregio.</p> <p>Het korps heeft een nieuwe naam: Brandweer Zuid-Limburg.</p> <p>Brandweer Zuid-Limburg verricht alle wettelijke taken en alle andere brandweertaken die de gemeenten aan de brandweer opdragen. Vanwege de bijzondere ligging van Zuid-Limburg, omgeven door ruim 220 kilometer buitenlandse grens, werkt de Brandweer Zuid-Limburg nauw samen met de hulpverleningsdiensten in het aangrenzende deel van België en Duitsland. Voor een effectieve en efficiënte uitvoering van de brandweertaken in de Euregio Maas-Rijn is dit van essentieel belang.</p>
<p>2.2.3 Organisatie van de GHOR</p>	<p>De organisatie van de Geneeskundige Hulpverleningsorganisatie in de Regio is een wettelijke taak (vastgelegd in de Wvr) van de colleges van burgemeester en wethouders, die wordt uitgevoerd door de veiligheidsregio. De GHOR, als onderdeel van de veiligheidsregio, is belast met:</p> <ul style="list-style-type: none"> • de coördinatie, aansturing en regie van de geneeskundige hulpverlening; • de advisering van andere overheden en organisaties op dat gebied. <p>De GHOR heeft dus als taak het coördineren van de gezondheidszorg bij rampen en crises, alsmede van de voorbereiding daarop, met als doel dat slachtoffers onder alle omstandigheden verantwoorde zorg kan worden geboden door een samenhangende zorgketen, in nauwe samenwerking met andere hulpdiensten. De GHOR adviseert de zorgsector over de wijze van voorbereiding. Voorts is een taak van de GHOR om in interdisciplinair verband overheden (met name gemeenten) te adviseren over risicobeheersing, dat wil zeggen het voorkomen en beperken van rampen en crises.</p> <p>De GHOR voert deze taken uit in opdracht van de 18 Zuid-Limburgse gemeenten en ten dienste van de inwoners van deze Veiligheidsregio. Het bestuur van de GGD Zuid Limburg en het Algemeen Bestuur ondertekenden in 2006 een overeenkomst die in bestuurlijke en juridische zin de samenhang regelt tussen veiligheid en openbare gezondheidszorg in deze regio. In het belang van zijn inwoners hecht het openbaar bestuur in Zuid-Limburg veel waarde aan een veilige én gezonde samenleving. De inhoudelijke samenhang tussen veiligheid en openbare gezondheidszorg vraagt om een verbindende schakel: de GHOR. Deze werkt immers zowel op het terrein van de fysieke veiligheid als de openbare gezondheidszorg. Door de overeenkomst is de GHOR ingebed in zowel de Veiligheidsregio Zuid-Limburg als in de GGD Zuid Limburg en kan zij als verbindende schakel functioneren.</p> <p>De zogenoemde 'tweede tranche' van de Wet Publieke Gezondheid (WPG) leidt tot een versteviging van de relatie tussen de GHOR en de GGD, door middel van de functie 'Directeur Publieke Gezondheid' (DPG). Bovendien worden door deze wetwijziging de bestuurlijke verantwoordelijkheden voor de grootschalige infectieziektebestrijding anders belegd. De tweede tranche WPG zal daarmee (gedeeltelijk) een nieuwe situatie creëren voor de samenwerking tussen GHOR en GGD, in relatie tot de veiligheidsregio.</p>

De belangrijkste wijziging voor zowel GHOR als GGD door de tweede tranche WPG is de invoering van de DPG. De DPG is lid van de directie van de Veiligheidsregio en geeft leiding aan twee organisaties (GHOR en GGD) onder twee verschillende wettelijke regimes, met momenteel in de meerderheid van de regio's aparte besturen. Doel van deze nieuwe functie is het realiseren van integrale sturing op de reguliere en opgeschaalde publieke gezondheid. Belangrijk is ook dat zo een eenduidig bestuurlijk aanspreekpunt en operationele adviseur ten tijde van rampen en (gezondheids)crises wordt gecreëerd. Ten tijde van rampen en crises heeft de DPG de operationele leiding over de geneeskundige hulpverlening (Wvr, artikel 32, lid 2). In voorkomende gevallen zal de DPG namens de burgemeester (of voorzitter van de veiligheidsregio) aanwijzingen geven aan de geneeskundige keten. Indien nodig kan de DPG de burgemeester (of voorzitter van de veiligheidsregio) verzoeken formeel gebruik te maken van zijn noodbevoegdheden.

Ten tijde van rampen en crises draagt de GHOR zorg voor de leiding & coördinatie van de geneeskundige keten (Wvr, artikel 32, lid 2), alsmede voor het informatiemanagement binnen de geneeskundige keten (Besluit veiligheidsregio's, hoofdstuk 2, paragraaf 4). De GHOR beschikt daartoe over een aantal operationele sleutelfunctionarissen. In de 'koude' fase omvat de regiefunctie het bewaken (namens het openbaar bestuur) van de mate van voorbereiding van de zorginstellingen, het eventueel doen van verbetervoorstellen (adviesrol) en de planvorming. Dit is complementair aan de formele toezichtrol van de Inspectie voor de Gezondheidszorg (IGZ) en Inspectie Openbare Orde en Veiligheid (IOOV). Onderdeel van de regiefunctie is tevens het maken van afspraken met de gezondheidszorg over het 'operationeel presterend vermogen' van de zorgsector.

De GHOR stemt haar regisserende rol in de witte kolom ten behoeve van grootschalige zorg af binnen het Regionaal Overleg Acute Zorg (ROAZ). Andere, voor de GHOR belangrijke, samenwerkingspartners in de regionale rampenbestrijding en crisisbeheersing zijn de politie, brandweer, gemeenten en provincie. Vanwege de bijzondere ligging van Zuid-Limburg, werkt de GHOR niet alleen samen met partners uit de regio en de rest van Nederland, maar ook met bestuurders, ambtenaren en hulpverleningsdiensten in het aangrenzende deel van België en Duitsland. Voor een effectieve en efficiënte uitvoering van de GHOR-taken is dit van essentieel belang. De spoedeisende medische hulpverlening heeft als uitgangspunt het "golden hour", een internationaal vastgestelde standaard, gebaseerd op een zo groot mogelijke overlevingskans en een zo beperkt mogelijke restinvaliditeit. De direct beschikbare geneeskundige hulpverleningscapaciteit is bij grootschalige inzetten te klein. Aanvullende hulp uit bijvoorbeeld Limburg-Noord of Brabant Zuid-Oost met een aanzienlijke aanrijtijd van ambulances zet het "golden hour" zwaar onder druk. Samenwerking met buitenlandse buurregio's is daarom ook hier daadwerkelijk van levensbelang.

Binnen de witte kolom werkt de GHOR nauw samen met de reguliere zorgaanbieders. In de Veiligheidsregio Zuid-Limburg zijn dat de onderdelen ambulancehulpverlening, meldkamer ambulancezorg, infectieziektebestrijding en medische milieukunde van de GGD Zuid Limburg, de drie ziekenhuizen, het Traumacentrum Limburg, huisartsen, de instellingen voor psychosociale hulpverlening en maatschappelijk werk, Slachtofferhulp Nederland, het Rode Kruis en de EHBO-verenigingen. Met de invoering van de Wvr zijn de organisaties binnen de witte kolom, waaronder de GGD, wettelijk verplicht de nodige maatregelen te treffen met het oog op hun taak bij rampen en de voorbereiding daarop. Op grond van de Wvr zijn

	<p>de ketenpartners bovendien verplicht om hierover schriftelijke afspraken te maken met het bestuur van de veiligheidsregio. Op grond van de WPG is de GGD verantwoordelijk voor het bevorderen en de totstandkoming en de continuïteit van en de samenhang binnen de publieke gezondheidszorg en de afstemming ervan met de curatieve gezondheidszorg en de geneeskundige hulpverlening bij ongevallen en rampen. De GGD is verantwoordelijk voor de vier processen: infectieziektebestrijding, psychosociale hulpverlening, medische milieukunde (inclusief gezondheidskundige advisering gevaarlijke stoffen bij rampen) en gezondheidsonderzoek na rampen.</p>
<p>2.2.4 Organisatie van de gemeenten</p>	<p>De gemeente is in het bijzonder verantwoordelijk voor de aan haar toegewezen processen in de rampenbestrijding en crisisbeheersing. De gemeentelijke processen ten behoeve van de rampenbestrijding en crisisbeheersing zullen ingericht worden conform de richtlijnen in referentiekader regionaal crisisplan. De gemeente is een volwaardige partner in de Veiligheidsregio. De gemeente maakt deel uit van de Veiligheidsdirectie en participeert in de bemensing van de programma-organisatie. De coördinerend gemeentesecretaris (CGS) wordt ambtelijk ondersteund door een programmamanager Oranje kolom. Deze programmamanager is, samen met een management-assistente, organisatorisch ondergebracht bij het programmabureau.</p> <p>Het bestuur van de veiligheidsregio wijst een functionaris aan die is belast met de coördinatie van de maatregelen en voorzieningen die de gemeenten treffen met het oog op een ramp of crisis. Gekozen is om de gemeentelijke crisisorganisatie en processen zoveel mogelijk volgens het landelijk referentiekader 2009 in te richten. De gemeentelijke processen worden geactualiseerd, regionaal beschreven en zoveel mogelijk regionaal georganiseerd. Verdergaande samenwerking vergt een andere organisatie van de oranje kolom. De processen worden regionaal ingericht en zoveel mogelijk regionaal bemengt. De regionale bemensing is een ontwikkeltraject van enkele jaren. Per begin 2012 is het proces Communicatie regionaal bemengt, de andere processen districtelijk of lokaal. De opdracht in 2012 en volgende jaren is regionaliseren, tenzij er goede redenen zijn om een ander schaalniveau te kiezen.</p> <p>Om dit voor de gemeenten (lees:oranje kolom) in goede banen te leiden en te professionaliseren heeft het Algemeen Bestuur in juni 2010 de Visie "Samen Sterk en Slagvaardig" voor de Oranje Kolom vastgesteld. In dit document zijn onder andere de belangrijkste beleidsuitgangspunten verwerkt met betrekking tot:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Intensieve samenwerking om te komen tot verdere regionalisering en professionalisering; - Omvorming van de huidige gemeentelijke rampenplannen naar één regionaal crisisplan; - Het professionaliseren van (Multidisciplinair) Opleiden, Trainen en Oefenen ((M)OTO); - De gemeenten garanderen bereikbaarheid en beschikbaarheid van sleutelfuncties; - De beleidsmatige ondersteuning van de Oranje Kolom in de Veiligheidsregio. <p>Jaarlijks wordt een Programmaplan Oranje Kolom opgesteld ten behoeve van de planning en uitvoering. Dit programmaplan zal na vaststelling via de CGS ter informatie worden voorgelegd aan de Veiligheidsdirectie.</p>

<p>2.2.5 Organisatie van de politie</p>	<p>De politie is een volwaardige partner in de Veiligheidsregio. Het Algemeen Bestuur van de Veiligheidsregio Zuid-Limburg en het regionaal college politie stemmen de samenwerking tussen brandweer, gemeenten, GHOR en politie met elkaar af en geven sturing aan de samenwerking. De politie maakt deel uit van de Veiligheidsdirectie en participeert in de bemensing van de programma-organisatie.</p> <p>De politie is verantwoordelijk voor de aan haar toegewezen processen in de rampenbestrijding en crisisbeheersing. Zij levert, in nauwe samenwerking met de brandweer, gemeenten en de GHOR, een bijdrage in alle op te stellen wettelijke planvormen van de Veiligheidsregio. De bestuurlijke verantwoordelijkheden en bevoegdheden voor wat betreft de inzet van de politie bij grootschalige incidenten en crises is met name geregeld in de Politiewet 1993 en de Gemeentewet. Daarnaast is in het landelijke referentiekader Conflict- en Crisisbeheersing politie 2002 opgenomen dat de politie voorbereid moet zijn op samenwerken bij de rampenbestrijding. Ook wordt van de politie verwacht dat zij de partnerorganisaties ondersteunt bij de uitvoering van de processen in de rampenbestrijding.</p> <p>De politie is inhoudelijk betrokken bij de beleidsontwikkeling en vormgeving van de Veiligheidsregio door deelname in de programma-organisatie en door deelname aan tal van project- en werkgroepen. Men name bij het ontwikkelen en uitvoeren van evenementenbeleid heeft de politie een rol. Een belangrijke rol is weggelegd voor het Bureau Conflict- en Crisisbeheersing (CCB). Dit bureau is verantwoordelijke voor het organiseren, prepareren en realiseren van grootschalig politietoetreden betreffende openbare orde, rampenbestrijding en grootschalige opsporing. De politie participeert actief in het multidisciplinair opleiden, trainen en oefenen. De samenwerkingsafspraken tussen de Politie Limburg-Zuid en de Veiligheidsregio Zuid-Limburg zijn/worden vastgelegd in een convenant.</p> <p>Per 1 januari 2012 komen de 25 politieregio's, waaruit Nederland thans bestaat, te vervallen. Met ingang van deze datum moet ook de nieuwe Politiewet in werking treden. Nederland krijgt dan één politieorganisatie die uit tien regionale eenheden is opgebouwd. Deze nieuwe politieorganisatie wordt lokaal verankerd, is nationaal verbonden en valt onder verantwoordelijkheid van de Minister van VenJ. De nieuwe politieorganisatie moet leiden tot een politie die in staat is beter invulling te geven aan de eisen die de maatschappij stelt. Tot 1 januari 2012 wordt er gewerkt aan de contouren van deze nieuwe politieorganisatie. Hiervoor zijn de zogenaamde kwartiermakers verantwoordelijk. Zij gaan ook de toekomstige leiding van de nationale politie vormen. Vanaf 1 januari 2012 wordt gestart met de implementatie van het nieuwe nationale korps. Enkele uitgangspunten van de nationale politie zijn standaardisatie, integrale samenwerking met partners, het verhogen van het prestatieniveau en het realiseren van landelijke prioriteiten.</p>
<p>2.2.6 Positionering van de meldkamer</p>	<p>De Veiligheidsregio Zuid-Limburg beschikt over een gemeenschappelijke meldkamer. De meldkamer is belast met ontvangen, registreren en beoordelen van acute hulpvragen en het bieden van een adequaat hulpaanbod. De brandweer, de Regionale Ambulancevoorziening (RAV) en de politie geven van daaruit invulling aan de operationele aansturing. De meldkamer heeft een centrale functie bij de uitvoering van de normale taken van de betrokken diensten, maar ook bij grote incidenten, rampen, crises en (grootschalige) evenementen. De meldkamer heeft belangrijke functies bij de processen melding en alarmering, op- en afschaling, leiding en coördinatie en informatiemanagement.</p>

	<p>De Veiligheidsregio beschikt voor de reguliere taakstelling, maar ook voor het adequaat kunnen functioneren onder opgeschaalde omstandigheden, over een modern MCC in Maastricht. In de opgeschaalde situatie is hier zowel het Regionaal Operationeel Team (ROT) als het Regionaal Beleidsteam (RBT) in ondergebracht. In dit centrum is de gemeenschappelijke meldkamer gehuisvest en wordt ook samengewerkt door de brandweer, gemeenten, GHOR en politie op het terrein van brandweezorg, rampenbestrijding en crisisbeheersing, geneeskundige hulpverlening en handhaving van de openbare orde en veiligheid. Het is een thuisbasis voor velen die zich bezighouden met proactieve en preventieve veiligheidstaken. Ook is in het MCC het Servicecenter van de politie ondergebracht. In het Servicecenter komen alle 1-1-2 oproepen van vaste aansluitingen binnen en worden de telefonische oproepen, bestemd voor de Politie Limburg-Zuid, van het landelijk toegangsnummer politie (0900-8844) afgehandeld.</p>
--	---

§ 2.3	Afstemming met andere bestuurlijke partners
2.3.1 Provincie/ commissaris van de Koning	<p>Hoewel de (voorbereiding op de) rampenbestrijding een eerste verantwoordelijkheid is van de gemeenten, daarbij ondersteund door de regionale hulpdiensten, is ook de provincie een actieve partner bij de rampenbestrijding en crisisbeheersing. De commissaris van de Koning ziet toe op de samenwerking in het regionaal beleidsteam en kan daartoe aanwijzingen geven. Bovendien kan de commissaris van de Koning, in geval van een ramp of crisis van meer dan regionale betekenis, of van ernstige vrees voor het ontstaan daarvan, de voorzitter van de veiligheidsregio, zo mogelijk na overleg met hem, aanwijzingen geven over het inzake de rampenbestrijding of crisisbeheersing te voeren beleid.</p>
2.3.2 Waterschap- pen en Rijks- waterstaat	<p>Verder hebben ook het waterschap en Rijkswaterstaat een belangrijke rol in de crisisbeheersing. Beide dragen de procesverantwoordelijkheid voor de voorbereiding en uitvoering van het proces "waterbeheer en waterkeringszorg". Rijkswaterstaat draagt daarnaast ook nog de verantwoordelijkheid voor het "nautische verkeersmanagement". Fysieke aanwezigheid in het MCC van de waterpartners zal de komende beleidsperiode bijdragen aan optimalisatie van de samenwerking.</p>
2.3.3 Het Rijk	<p>Bij het totstandkoming van de planvormen is nauw overleg gevoerd met de accountmanager van VenJ en vertegenwoordigers van de IOOV/IGZ en het Nationaal Crisiscentrum (NCC).</p>
2.3.4 Aangrenzen- de regio's	<p>Zuid-Limburg kent vanwege de bijzondere geografische ligging maar één aangrenzende Nederlandse regio: Veiligheidsregio Limburg-Noord. Met deze regio vindt gestructureerd afstemmingsoverleg plaats, waarin ook de Provincie Limburg actief participeert. In navolging van het bepaalde in de Wet veiligheidsregio's is het beleidsplan Veiligheidsregio Zuid-Limburg afgestemd met het beleidsplan van de Veiligheidsregio Limburg-Noord.</p> <p>Zuid-Limburg grenst voor 98% aan het buitenland (Duitsland en België). Met deze gebieden vindt structureel overleg plaats op zowel directie- als op operationeel niveau. Het beleid op het gebied van euregionale samenwerking is vastgelegd in een euregionaal meerjarenbeleidsplan 2007-2013.</p>

2.3.5 Private partners	Naast bestuurlijke partners in de publieke sfeer zijn er ook structurele contacten met alle andere relevante partners (waaronder ProRail, Chemelot, Maastricht-Aachen Airport).
2.3.6 Defensie	Defensie wordt inmiddels als een vaste partner gezien in de Veiligheidsregio. In het kader van de ICMS (Intensivering Civiel Militaire Samenwerking) is deze samenwerking vastgesteld in 2006/2007 tussen de toenmalige ministers van BZK en Defensie. Het doel van de samenwerking is om Defensie al in de preparatiefase structureel te betrekken bij planvorming en een bijdrage te laten leveren aan het multidisciplinair oefenen. Daartoe is de Officier Veiligheidsregio (OVR) als vaste vertegenwoordiger vanuit Defensie in de regio geplaatst. Tevens is hij aanspreekpunt met betrekking tot, aan Defensie gelieerde, vragen binnen de Veiligheidsregio voor alle kolommen. De OVR wordt bij een GRIP 2 opschaling standaard gealarmeerd.
2.3.7 Openbaar Ministerie	Het Openbaar Ministerie (OM) is een belangrijke partner. Op bestuurlijke wens zijn zij op zowel GRIP 2 als GRIP 3 nivo toegevoegd aan de hoofdstructuur van de rampenbestrijding en crisisbeheersing. In de preparatieve fase zal het OM dan ook een nadrukkelijk rol in de planvorming en het multidisciplinair opleiden, trainen en oefenen hebben.
2.3.8 Vitale infrastructuur	<p>In juni 2009 is het project 'Vitale Partnerschappen in Veiligheid' van start gegaan. Dit project, dat het Veiligheidsberaad in opdracht van het ministerie van BZK uitvoert, heeft als doel om de veiligheids- en politieregio's en vitale sectoren te ondersteunen bij het maken van samenwerkingsafspraken. Hiervoor ontwikkelt het Veiligheidsberaad, in samenwerking met alle betrokkenen, landelijke convenanten voor de sectoren drinkwater, gas, elektriciteit en telecom. De convenanten zijn een middel om samenwerking vorm te geven of te verbeteren.</p> <p>In de komende beleidsperiode zullen deze convenanten omgezet worden in daadwerkelijk acties.</p>

§ 3.1

Wettelijk kader risicoprofiel

	<p>Ten aanzien van de vaststelling van het risicoprofiel zijn in de Wet veiligheidsregio's de volgende bepalingen opgenomen:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Het risicoprofiel wordt vastgesteld door het bestuur, na overleg met de raden van de deelnemende gemeenten, waarbij het bestuur de raden tevens verzoekt hun wensen kenbaar te maken omtrent het in het beleidsplan op te nemen beleid (artikel 15, lid 3). • Het bestuur nodigt voor de vaststelling van het risicoprofiel in ieder geval het regionale college politie, bedoeld in artikel 22 van de Politiewet 1993, de besturen van de betrokken waterschappen en door Onze andere Ministers daartoe aangewezen functionarissen uit hun zienswijze ter zake kenbaar te maken (artikel 15, lid 4).
--	---

§ 3.2

Risico-inventarisatie en -analyse

<p>3.2.1 Inleiding</p>	<p>Het regionaal risicoprofiel is een inventarisatie en analyse van de in de veiligheidsregio aanwezige risico's, inclusief relevante risico's uit aangrenzende gebieden. De risico-inventarisatie omvat een overzicht van de aanwezige risicovolle situaties en de soorten incidenten die zich daardoor kunnen voordoen. In de risicoanalyse worden de geïnventariseerde gegevens nader beoordeeld, vergeleken en geïnterpreteerd. Op basis van de conclusies kan het bestuur van de veiligheidsregio strategische beleidskeuzes maken over de ambities voor de risico- en crisisbeheersing. Deze ambities worden vastgelegd onderhavig beleidsplan.</p> <p>Het regionaal risicoprofiel is bedoeld om de gemeenteraden en het bestuur van de veiligheidsregio in Zuid – Limburg antwoord te geven op de volgende vragen:</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Wat kan ons overkomen?</i> • <i>Hoe erg is dat?</i> • <i>Wat doen we er al aan?</i> • <i>Wat kunnen we nog meer doen?</i> <p>Bij de opstelling van het risicoprofiel is aansluiting gezocht bij de landelijke "Handreiking Regionaal Risicoprofiel". Deze Handreiking biedt de veiligheidsregio's een uniforme methodiek om het risicoprofiel op te stellen. Met deze methodiek worden de regionale risicoprofielen onderling vergelijkbaar. Dit is noodzakelijk om de risicoprofielen bovenregionaal op elkaar af te kunnen stemmen, zoals ook wettelijk verplicht is. Er is sprake van een haalplicht (risico's tot 15 km over de regiogrens worden geïnventariseerd) en een brengplicht (risico's die directe effecten hebben over de regiogrens dienen gecommuniceerd te worden met de betreffende buurregio en het buitenland).</p> <p>Verder is een uniforme aanpak een belangrijke randvoorwaarde voor de Rijksoverheid om regie te kunnen voeren op de Nationale Veiligheid. Met de "Handreiking Regionaal Risicoprofiel" is nauw aangesloten op de methode van de Nationale Risicobeoordeling. Hierdoor kan direct verband worden gelegd tussen nationale en regionale analyses. Regio's moeten weten wat de gevolgen kunnen zijn van nationale crises en omgekeerd moet de</p>
--	--

	<p>Rijksoverheid haar nationale veiligheidsbeleid mede kunnen baseren op regionale risico's met mogelijke nationale uitstraling.</p> <p>In tegenstelling tot de 18 klassieke ramptypen uit de Leidraad Maatramp wordt nu uitgegaan van 25 crisistypen. Daar waar het functioneel is, wordt gebruik gemaakt van de Leidraad Maatramp en de Leidraad Operationele Prestaties (LOP) om de benodigde capaciteit binnen de regio te bepalen.</p>
3.2.2 Wat kan ons overkomen?	Alles begint met inzicht in de aanwezige risicovolle situaties. Welke risicovolle bedrijfsactiviteiten en evenementen van enige omvang worden binnen de regio uitgevoerd? Welke infrastructuur loopt over het grondgebied? Welke soorten natuurrampen kunnen ons overkomen? Welke kwetsbare gebouwen en nutsvoorzieningen kunnen getroffen worden?
3.2.3 Hoe erg is dat?	Vervolgstep is om te beoordelen hoe ernstig de risico's zijn. Daarvoor zijn op basis van de risico-inventarisatie incidentscenario's uitgewerkt die zich zouden kunnen voordoen in de regio Zuid-Limburg. De ernst van deze scenario's wordt geanalyseerd op twee componenten: de <i>waarschijnlijkheid</i> (kans) dat zich een ramp of crisis voordoet en de <i>impact</i> (effect) die het kan hebben op de vitale belangen van de samenleving. Hiervoor wordt gebruik gemaakt van dezelfde methode als in de Nationale Risicobeoordeling.
3.2.4 Wat doen we er al aan?	Op basis van de risicoanalyse besluit het bestuur voor welke risico's extra inspanningen nodig zijn. Daarvoor moet het bestuur eerst weten welke prestaties de veiligheidsregio nu al levert op het vlak van risico- en crisisbeheersing. Als al hetgeen is gedaan dat binnen de beschikbare mogelijkheden ligt om een risico te voorkomen, te beperken en te kunnen bestrijden, dan blijven alleen <i>risicoacceptatie</i> en <i>risicocommunicatie</i> nog over.
3.2.5 Wat kunnen we nog meer doen?	Voor de risico's waaraan het bestuur en de gemeenten extra aandacht willen besteden, zal tot slot een analyse moeten worden uitgevoerd van de <i>handelingsperspectieven</i> . Welke specifieke maatregelen zijn mogelijk om het risico beter te beheersen? Welke extra voorbereidingen zouden kunnen worden getroffen? Een integrale analyse van de meerwaarde van elk van de maatregelen (kosten-baten) zal uiteindelijk moeten leiden tot een set van specifieke beleidsmaatregelen die de veiligheidsregio samen met haar partners wil treffen. Deze <i>strategische beleidskeuzes</i> maken onderdeel uit van het <i>beleidsplan</i> van de veiligheidsregio.

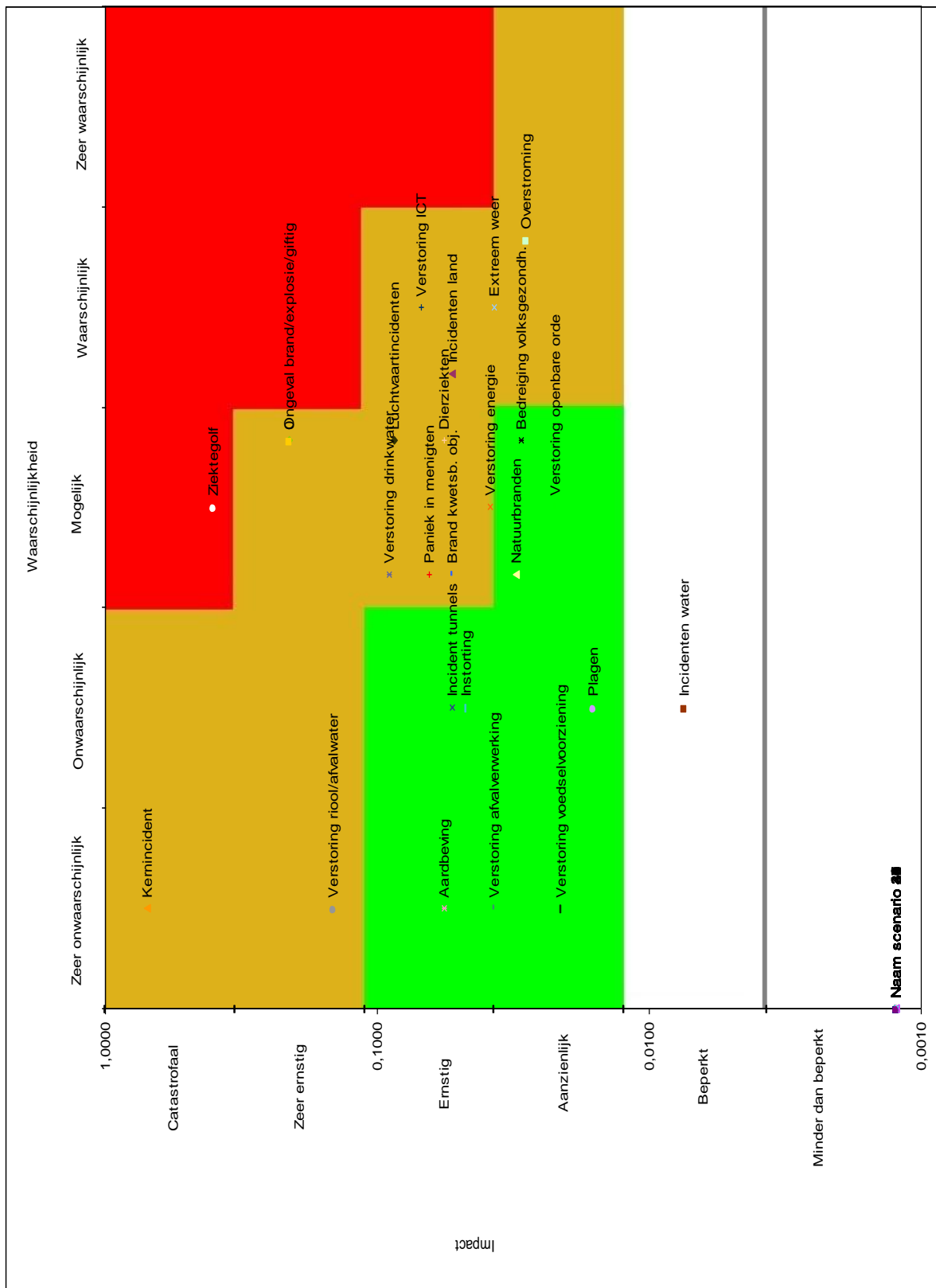
§ 3.3

Het risicoprofiel

3.3.1 Algemeen	<p>Het risicoprofiel voor Zuid-Limburg vloeit voort uit de risico-inventarisatie en -analyse.</p> <p><i>Geen cijferfixatie</i></p> <p>Er kunnen geen conclusies in absolute zin aan het risicoprofiel worden ontleend. In de praktische uitwerking geldt bovendien het gegeven dat de omvang van de rampenbestrijdingsorganisatie ook vanuit de optiek van logistiek, verkeersstromen en operationele aansturing aan een zeker maximum gebonden is. Zo geldt voor de brandweer de richtlijn, dat vijf brandweercompagnieën de praktische bovengrens van een beheersbare operationele inzet voor het merendeel van de rampscenario's vormen. Dit staat los van de hoeveelheid compagnieën waarover Zuid-Limburg kan beschikken.</p>
---------------------------	--

	<p><i>Geen suboptimalisatie</i> De slagkrachtprestatie van de afzonderlijke organisaties moet in evenredigheid opgebouwd blijven worden. De ketting is immers zo sterk als de zwakste keten. Deze ketenbenadering impliceert dat een zorgniveau in de ene schakel (kolom) een evenredig niveau in de andere schakel vergt (gelijk optrekken).</p> <p><i>Regionaal risicoprofiel met lokale doorkijk</i> Er is gekozen voor het regionaal benoemen van de risico's, met een lokale doorkijk. Hierdoor is het mogelijk om te zien welke risico's de gemeente loopt als gevolg van haar ligging binnen de regio. De resultaten zijn niet per gemeente terug te herleiden.</p>																
<p>3.3.2 Realistisch zorgniveau</p>	<p>Uitgangspunt bij dit alles is in Zuid-Limburg een realistisch zorgniveau. Met andere woorden de dagelijkse zorg voor veiligheid is het uitgangspunt voor de operationele slagkracht.</p>																
<p>3.3.3 Maatschappelijke thema's</p>	<p>Landelijk zijn de 25 crisistypen geclusterd in 7 maatschappelijke thema's. Die onderverdeling wordt ook in Zuid-Limburg gehanteerd. Per crisistype kunnen meerdere incidenttypen benoemd worden.</p> <p>De maatschappelijke thema's zijn:</p> <table border="1" data-bbox="368 936 1278 1977"> <thead> <tr> <th data-bbox="368 936 746 972">MAATSCHAPPELIJK THEMA</th> <th data-bbox="746 936 1278 972">CRISISTYPE</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="368 972 746 1167">1. Natuurlijke omgeving</td> <td data-bbox="746 972 1278 1167"> 1.1 Overstromingen 1.2 Natuurbranden 1.3 Extreme weersomstandigheden 1.4 Aardbeving 1.5 Plagen 1.6 Dierziekten </td> </tr> <tr> <td data-bbox="368 1167 746 1263">2. Gebouwde omgeving</td> <td data-bbox="746 1167 1278 1263"> 2.1 Branden in kwetsbare objecten 2.2 Instorting in grote gebouwen en kunstwerken </td> </tr> <tr> <td data-bbox="368 1263 746 1429">3. Technologische omgeving</td> <td data-bbox="746 1263 1278 1429"> 3.1 Ongevallen met brandbare/explosieve stof in open lucht 3.2 Ongevallen met giftige stof in open lucht 3.3 Kernincidenten </td> </tr> <tr> <td data-bbox="368 1429 746 1715">4. Vitale infrastructuur en voorzieningen</td> <td data-bbox="746 1429 1278 1715"> 4.1 Verstoring energievoorziening 4.2 Verstoring drinkwatervoorziening 4.3 Verstoring rioolwatervoorziening en afvalwaterzuivering 4.4 Verstoring telecommunicatie en ICT 4.5 Verstoring afvalverwerking 4.6 Verstoring voedselvoorziening </td> </tr> <tr> <td data-bbox="368 1715 746 1845">5. Verkeer en vervoer</td> <td data-bbox="746 1715 1278 1845"> 5.1 Luchtvaartincidenten 5.2 Incidenten op of onder water 5.3 Verkeersincidenten op land 5.4 Incidenten in tunnels </td> </tr> <tr> <td data-bbox="368 1845 746 1910">6. Gezondheid</td> <td data-bbox="746 1845 1278 1910"> 6.1 Bedreiging volksgezondheid 6.2 Ziektegolf </td> </tr> <tr> <td data-bbox="368 1910 746 1977">7. Sociaal-maatschappelijke omgeving</td> <td data-bbox="746 1910 1278 1977"> 7.1 Paniek in menigten 7.2 Verstoring openbare orde </td> </tr> </tbody> </table>	MAATSCHAPPELIJK THEMA	CRISISTYPE	1. Natuurlijke omgeving	1.1 Overstromingen 1.2 Natuurbranden 1.3 Extreme weersomstandigheden 1.4 Aardbeving 1.5 Plagen 1.6 Dierziekten	2. Gebouwde omgeving	2.1 Branden in kwetsbare objecten 2.2 Instorting in grote gebouwen en kunstwerken	3. Technologische omgeving	3.1 Ongevallen met brandbare/explosieve stof in open lucht 3.2 Ongevallen met giftige stof in open lucht 3.3 Kernincidenten	4. Vitale infrastructuur en voorzieningen	4.1 Verstoring energievoorziening 4.2 Verstoring drinkwatervoorziening 4.3 Verstoring rioolwatervoorziening en afvalwaterzuivering 4.4 Verstoring telecommunicatie en ICT 4.5 Verstoring afvalverwerking 4.6 Verstoring voedselvoorziening	5. Verkeer en vervoer	5.1 Luchtvaartincidenten 5.2 Incidenten op of onder water 5.3 Verkeersincidenten op land 5.4 Incidenten in tunnels	6. Gezondheid	6.1 Bedreiging volksgezondheid 6.2 Ziektegolf	7. Sociaal-maatschappelijke omgeving	7.1 Paniek in menigten 7.2 Verstoring openbare orde
MAATSCHAPPELIJK THEMA	CRISISTYPE																
1. Natuurlijke omgeving	1.1 Overstromingen 1.2 Natuurbranden 1.3 Extreme weersomstandigheden 1.4 Aardbeving 1.5 Plagen 1.6 Dierziekten																
2. Gebouwde omgeving	2.1 Branden in kwetsbare objecten 2.2 Instorting in grote gebouwen en kunstwerken																
3. Technologische omgeving	3.1 Ongevallen met brandbare/explosieve stof in open lucht 3.2 Ongevallen met giftige stof in open lucht 3.3 Kernincidenten																
4. Vitale infrastructuur en voorzieningen	4.1 Verstoring energievoorziening 4.2 Verstoring drinkwatervoorziening 4.3 Verstoring rioolwatervoorziening en afvalwaterzuivering 4.4 Verstoring telecommunicatie en ICT 4.5 Verstoring afvalverwerking 4.6 Verstoring voedselvoorziening																
5. Verkeer en vervoer	5.1 Luchtvaartincidenten 5.2 Incidenten op of onder water 5.3 Verkeersincidenten op land 5.4 Incidenten in tunnels																
6. Gezondheid	6.1 Bedreiging volksgezondheid 6.2 Ziektegolf																
7. Sociaal-maatschappelijke omgeving	7.1 Paniek in menigten 7.2 Verstoring openbare orde																

3.4.1 Risicodia- gram	<p>Voor de uitvoering van de impact- en waarschijnlijkheidsbeoordeling zijn de volgende stappen doorgelopen:</p> <ul style="list-style-type: none">• Voor alle relevante incidenttypen in Zuid-Limburg zijn alle impactcriteria doorgelopen;• Per impactcriterium is aan de hand van de definitiebeschrijving en de beschikbare indicatoren, conform de landelijke Handreiking, bepaald welke klasse (A t/m E) van toepassing is;• vervolgens is voor alle relevante incidenttypen in Zuid-Limburg de waarschijnlijkheid bepaald, volgens klasse A t/m E;• de resultaten zijn weergegeven in een tabel en ingevoerd in het landelijke rekenprogramma. <p>Dit heeft geleid tot het risicodiagram voor Zuid-Limburg op de volgende pagina.</p>
--------------------------------------	---

**3.5.1
Geprioriteer-
de risico-
typen**

De risico's in Zuid Limburg zijn niet drastisch gewijzigd ten opzichte van de voorafgaande beleidsperiode. Op basis van het risicodiagram wordt in deze paragraaf aangegeven welke crisistypen de afgelopen beleidsperiode veel aandacht hebben gehad, hoe het nu met de voorbereiding is gesteld en welke crisistypen de komende beleidsperiode geprioriteerd worden.

Voor de onderhavige planperiode zal de nadruk van zowel de voorbereiding (planvorming, MOTO) als van het incidentmanagement gericht zijn op deze geprioriteerde crisistypen. Daarmee is absoluut niet gezegd dat de overige benoemde of niet benoemde crisistypen zich niet voor kunnen doen in de regio. De prioritering heeft plaatsgevonden op basis van het risicodiagram, de te verwachten maatschappelijke ontwikkelingen, de beleidsintenties van de vier kolommen met hun crisispartners, het eerder genoemde realistisch zorgniveau, de bezuinigingsmaatregelen alsmede de beoogde operationele prestaties.

De periode 2012-2015:

Groen = Crisistype waarbij in de komende planperiode volstaan kan worden met actualisatie van bestaande voorbereiding en algemeen incidentmanagement.

Geel = Crisistype waarbij in de komende planperiode de bestaande voorbereidingen verbeterd worden en specifiek getraind en geoefend wordt in het incidentmanagement.

Rood = Crisistype waarbij in de komende planperiode veel voorbereidingen worden getroffen en specifiek opgeleid, getraind en geoefend wordt in het incidentmanagement.

Crisistypen	2011-2015
1.1 Overstromingen	Geel
1.2 Natuurbranden	Groen
1.3 Extreme weersomstandigheden	Rood
1.4 Aardbeving	Groen
1.5 Plagen	Groen
1.6 Dierziekten	Geel
2.1 Branden in kwetsbare objecten	Geel
2.2 Instorting grote gebouwen/ kunstwerken	Groen
3.1 Ongeval brandbare/expl.stof in open lucht	Rood
3.2 Ongeval met giftige stof in open lucht	Rood
3.3 Kernincidenten	Geel
4.1 Verstoring energievoorziening	Rood
4.2 Verstoring drinkwatervoorziening	Geel
4.3 Verstoring rioolwatervoorziening en afvalwaterzuivering	Groen
4.4 Verstoring telecommunicatie en ICT	Rood
4.5 Verstoring afvalverwerking	Groen
4.6 Verstoring voedselvoorziening	Groen
5.1 Luchtvaartincidenten	Geel
5.2 Incidenten op of onder water	Geel
5.3 Verkeersincidenten op land	Geel
5.4 Incidenten in tunnels	Rood
6.1 Bedreiging volksgezondheid	Groen
6.2 Ziektegolf	Geel
7.1 Paniek in menigten	Rood
7.2 Verstoring openbare orde	Rood

<p>3.5.2 Repressieve capaciteit</p>	<p>Uit de incidenten tot op heden valt op te maken dat in algemene zin Zuid-Limburg het merendeel van de crisistypen met de bestaande repressieve capaciteit in redelijke mate aan kan.</p> <p>Als uitgangspunten voor het beleid geldt:</p> <ul style="list-style-type: none"> - geen grote investeringen in repressieve capaciteit (mensen, middelen), maar investeren in samenwerking (MCC doorontwikkeling, partners veiligheidsregio, ook interregionaal en euregionaal); - investeren in kwaliteit en communicatie; - investeren aan de voorkant van de veiligheidsketen (risicobeheersing). <p>Er dient ook een onderscheid gemaakt te worden tussen de zogenaamde "flitsramp", die redelijkerwijs locatie gebonden is en waarbij er een beroep gedaan kan worden op partners, zowel op nationaal als euregionaal niveau en de meer "pandemische" ramptypen, waarbij iedere regio op zichzelf is aangewezen.</p> <p>Mits de operationele diensten het huidige basisniveau van de repressieve capaciteit blijvend kunnen garanderen, wordt het bestaande regionale zorgniveau in redelijke mate voldoende geacht. Belangrijke uitbreidingen van het eigen hulpverleningspotentieel binnen de regio zijn financieel, maatschappelijk en operationeel niet realistisch. Rendementsverbetering voor de bestrijding van rampen en crisis wordt daarom gezocht in de versterking van de risicobeheersing, de verbetering van samenwerking tussen de operationele diensten (coördinatie en communicatie), de snelheid van opschaling en bijstandsafspraken (ook in de Euregio Maas-Rijn).</p>
<p>3.5.3 Communicatie "restrisico"</p>	<p>Communicatie over het aanwezig zijn van een "restrisico" is hoogstnoodzakelijk. De in dit beleidsplan gehanteerde werkdefinitie is: "restrisico = totaal risico minus afgedekt risico". Een gerichte voorlichting richting publiek en betrokken instanties over het feit dat er sprake is van risico's die niet of onvoldoende gedekt kunnen worden door de overheid dient te worden vormgegeven.</p> <p>De eigen verantwoordelijkheid van burgers zal als belangrijk thema in de communicatie meegenomen worden. De kernboodschap is, dat we nu eenmaal leven in een risicovolle samenleving en dat niet alle risico's kunnen worden geëlimineerd. De overheid zet in op een integrale beleidsbenadering (veiligheidsketen) waarbij een goede balans gezocht wordt tussen het voorkomen van risico's, het maximaal beperken van de effecten van risico's en de beperkingen die gelden ten aanzien van de inzet van middelen. Dit proces impliceert keuzes: maatschappelijk acceptabel risico en ambitieniveau/mogelijkheden. Recente onderzoeken wijzen overigens uit, dat van het aspect zelfredzaamheid van de burger een positiever effect mag worden verwacht dan tot op heden in algemene zin is aangenomen. Tot slot geldt bij dit alles nog de problematiek dat het onvoorstelbaar maar moeilijk voorstelbaar en laat staan voorspelbaar te maken is. Van een maakbare ramp of crisis zal dan ook nooit volledig sprake kunnen zijn.</p>

Hoofdstuk 4	Risicobeheersing
----------------	-------------------------

§ 4.1	Definities uit de Wet veiligheidsregio's
--------------	---

4.1.1 Inleiding	Zowel <i>Risicobeheersing</i> dat beschreven wordt in dit hoofdstuk als het <i>Incidentmanagement</i> dat beschreven wordt in hoofdstuk 5, vinden de juridische basis in de Wet veiligheidsregio's en dan met name in de definities ramp, rampenbestrijding, crisis en crisisbeheersing. Dit is dan ook de reden dat dit en het volgende hoofdstuk beginnen met deze definities die zowel betrekking hebben op de pro/actieve en preventieve kant (risicobeheersing) als ook gericht zijn op het preparatieve en repressieve deel (Incidentmanagement) van de hulpverleningsketen.
4.1.2 Ramp	Een zwaar ongeval of andere gebeurtenis waarbij het leven en de gezondheid van veel personen, het milieu of grote materiële belangen in ernstige mate zijn geschaad of worden bedreigd. Een gecoördineerde inzet van diensten of organisaties van verschillende disciplines is vereist om de dreiging weg te nemen of de schadelijke gevolgen te beperken.
4.1.3 Rampenbestrijding	Het geheel van maatregelen en voorzieningen, met inbegrip van de voorbereiding daarop, dat het gemeentebestuur of het bestuur van een veiligheidsregio treft met het oog op een ramp, het voorkomen van een ramp en het beperken van de gevolgen van een ramp.
4.1.4 Crisis	Een situatie waarin een vitaal belang van de samenleving is aangetast of dreigt te worden aangetast.
4.1.5 Crisisbeheersing	Het geheel van maatregelen en voorzieningen, met inbegrip van de voorbereiding daarop, dat het gemeentebestuur of het bestuur van een veiligheidsregio in een crisis treft ter handhaving van de openbare orde, indien van toepassing in samenhang met maatregelen en voorzieningen die op basis van een bij of krachtens enige andere wet toegekende bevoegdheid ter zake van een crisis worden getroffen.

§ 4.2	Visie op risicobeheersing en crisisbeheersing
--------------	--

4.2.1 Inleiding	Risicobeheersing staat voor activiteiten ten behoeve van een vroegtijdige structurele aandacht voor integrale fysieke veiligheid en het zoveel mogelijk voorkomen van onveilige situaties. Ook de zorg voor het voorkomen van directe oorzaken van onveiligheid, zoveel mogelijk beperken en beheersen van gevolgen van inbreuken op de veiligheid indien inbreuken zouden optreden, maakt onderdeel uit van risicobeheersing.
4.2.2 Van rampenbestrijding naar crisisbeheersing	Met de verbreding van rampenbestrijding naar crisisbeheersing is, naast fysieke veiligheid en evenementen, meer aandacht gekomen voor crises als pandemieën, terrorisme, hoogwater en grootschalige storingen in de vitale infrastructuur. Risicobeheersing betekent daarmee ook samenwerking en uitwisseling met onze crisispartners, buurregio's en euregionale partners.

	<p>Het benadrukt al ingezette ontwikkelingen:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Het primaat van risicobeheersing ligt niet altijd bij het Algemeen Bestuur van de Veiligheidsregio Zuid-Limburg. Andere partijen met eigen taken en bevoegdheden maken deel uit van het systeem van risicobeheer. Risicobeheersing is daarmee ook netwerkmanagement, met een regisserende rol voor de Veiligheidsregio; • Samenwerking met andere veiligheidsregio's en euregionale partners in risicobeheersing. Immers, niet alle risico's ontstaan in de eigen regio of blijven tot één regio beperkt; • De dynamiek van risicobeheersing krijgt meer aandacht. Op zich neutrale elementen kunnen zich onder invloed van situationele factoren ontwikkelen tot risicodragers. De complexe interactie tussen variabelen maakt dat risicomonitoring en risicobeheersing dagelijks werk worden; • De aard van de risico's maakt een multidisciplinaire invulling van het beleidsveld risicobeheersing noodzakelijk. <p>Risicobeheersing maakt het nemen van besluiten omtrent risico's meer inzichtelijk, zowel bestuurlijk als inhoudelijk en draagt zo bij aan de doelstelling van de Veiligheidsregio om de burgers de beste veiligheid en gezondheid te bieden, tegen de laagst mogelijke kosten.</p> <p>Risicobeheersing gaat vooraf aan incidentmanagement en rehabilitatie. Voor risicobeheersing (proactie en preventie) geldt, dat overleg tussen (veiligheids)partners een noodzakelijke voorwaarde is voor beleid. Immers binnen de Veiligheidsregio vindt de risicovorming plaats en leven de burgers waarvoor de risico's zoveel mogelijk beperkt moeten worden.</p>
<p>4.2.3 Eigen verantwoordelijkheid burger</p>	<p>In de visie van de Veiligheidsregio Zuid-Limburg begint het verhaal bij de eigen verantwoordelijkheid van de burger in al zijn rollen (ouder, chauffeur, medewerker, ambtenaar, directeur, penningmeester, etcetera). Deze burger doorloopt op kleine schaal dagelijks de hele veiligheidsketen. Van burgers en bedrijven verwacht de Veiligheidsregio Zuid-Limburg een verstandig proactief, preventief, preparatief en repressief handelen. De overheid stimuleert dat, denk aan bedrijfshulpverlening, inrichting van vluchtwegen of opstellen van een ontruimingsplan. Burgers willen en doen dat vaak ook. De praktijk laat zien dat omstanders bij incidenten, verantwoordelijkheid nemen en door hun directe beschikbaarheid effectief zijn. Hulpverleningsdiensten zien de burger nog teveel als een slachtoffer of ramptoerist. Of anders gesteld: wie is feitelijk eigenaar van de ramp of crisis?</p>
<p>4.2.4 Wie is eigenaar?</p>	<p>Buiten het feit dat de individuele burger zijn verantwoordelijkheid dient te nemen moet ook de Veiligheidsregio, als geprofessionaliseerd verlengstuk van en ten dienste van die burger, dit doen. De Veiligheidsregio Zuid-Limburg doet dit door het gevraagd en ongevraagd adviseren in het kader van risicobeperkende of -vermijdende maatregelen. Bij het uitvoeren van deze advisering is het belangrijk dat de rollen en verantwoordelijkheden van de verschillende spelers duidelijk zijn.</p>
<p>4.2.5 Adviestaak van de veiligheidsregio</p>	<p>Er is een wettelijke adviestaak. Deze omvat alle gevallen waarin ook nu, in het kader van vergunningverlening, technische advisering nodig is. De wettelijke adviestaak verwijst naar bestaande adviestaken in bijzondere wetgeving (zoals het Besluit externe veiligheid inrichtingen en het Vuurwerkbesluit). Verder kan een veiligheidsregio op basis van het beleidsplan adviezen uitbrengen over onderwerpen waarvan de regio het belangrijk vindt dat deze aandacht krijgen van de deelnemende gemeenten</p>

	of ander bevoegd gezag en waarbij een eenduidige en eenvormige aanpak wenselijk is.
4.2.6 De gemeenten	De gemeenten zijn wettelijk verantwoordelijk voor onder meer het verstrekken van bouw- en milieuvergunningen, toezicht en handhaving van de naleving van vergunningvoorwaarden en regelgeving. De gemeente is derhalve primair verantwoordelijk voor het risicobeheer binnen het integraal veiligheidsbeleid. Voor de fysieke veiligheid deelt de gemeente deze verantwoordelijkheid met de operationele diensten binnen de veiligheidsregio. Over deze niet wettelijke (aan de veiligheidsregio of operationele partners opgedragen) taken maken de gemeenten afspraken en leggen deze vast in een convenant of nemen dit op in het beleid van de veiligheidsregio.
4.2.7 De provincie	Ook de provincie heeft verantwoordelijkheden in het ruimtelijke ordening- en milieubeleid. Dit geldt met name voor de bijzondere beschermingsgebieden binnen de veiligheidsregio. De provincie is dan ook een volwaardige partner binnen de proactie en preventie. Ook voor de provincie geldt dat afspraken hierover met operationele diensten minimaal worden vastgelegd in een convenant of opgenomen in het beleid van de veiligheidsregio.

§ 4.3

Ambities en overwegingen op basis van het risicoprofiel

	<p>Hoe ziet de Veiligheidsregio het risicobeheer en haar rol daarin mede op basis van het Regionaal risicoprofiel.</p> <p>In de planperiode zal nader vorm en inhoud gegeven worden:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Relatie met het bevoegde gezag: de Veiligheidsregio heeft een toetsende en adviserende taak ten aanzien van het bevoegd gezag. In de doelstelling kan worden aangegeven hoe zij aan die taak invulling wil geven. • Risicoregulering: welke instrumenten kunnen worden ingezet bij het beheersen van risico's. Hierbij kan niet alleen worden gedacht aan vergunningverlening en handhaving maar bijvoorbeeld aan meer preventieve instrumenten die de brandweer, GHOR en de politie tot haar beschikking hebben. • Risicocommunicatie: hoe wil de Veiligheidsregio omgaan met de communicatie over risico's aan burgers en bedrijven. Een thema dat hieronder kan worden gebracht is zelfredzaamheid. • Risicomonitoring: risicobeheersing is niet statisch. Door diverse gebeurtenissen kunnen bijvoorbeeld normale objecten, kwetsbare objecten worden. • Integratie van risicobeheer: verschillende disciplines (binnen en buiten het systeem van de Veiligheidsregio) hebben verschillende benaderingswijzen van risicobeheer. Hoe ziet de Veiligheidsregio de rollen van de verschillende disciplines in risicobeheer en de advisering hieromtrent? • Relatie met partners: De regio staat niet alleen in het risicobeheer. Zij is onderdeel van een groter netwerk van partijen die allen een deelverantwoordelijkheid hebben. In de strategie kan worden aangegeven hoe de Veiligheidsregio om wil gaan met haar partners. • Welke restrisico's zal het bestuur moeten accepteren?
--	---

<p>4.4.1 Voor gehele planperiode</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Beschrijving van de niet-wettelijke adviesfunctie. • Ontwikkelen risicobewustzijn. • Het bestuur wil meer aandacht besteden aan de eigen verantwoordelijkheid van burgers en bedrijven bij het voorkomen en omgaan met risico's. • Bevorderen zelfredzaamheid bedrijven en burgers. • Stimuleren van veiligheidsbewustwording en -verantwoordelijkheid van externe partners. • Opzet om binnen de Veiligheidsregio kennis en expertise ten aanzien van risicobeheer, ten behoeve van gemeenten in haar verzorgingsgebied, te structureren. • Actief informeren van de burgers over de risico's in de regio. • Streven dat er een continue inzicht bestaat in de risico's in haar verzorgingsgebied ((jaarlijkse) monitoring). • Implementeren van het (integraal) veiligheidsadvies als toegevoegde waarde (klantgericht) in bestuurlijke besluitvorming . • Concretere afspraken maken over grensoverschrijdende risico's. • Benoemen van restrisico's in relatie tot beschikbare capaciteit. <p>Het multidisciplinaire (samenwerking tussen de drie hulpverleningsdiensten, stedenbouwkundige, bouw- en woningtoezicht en milieuafdelingen van de gemeenten) regionale beleid ten aanzien van risicobeheer staat nog in de kinderschoenen.</p> <p>De afzonderlijke kolommen beschikken wel over een partieel uitgewerkt en bestuurlijk vastgesteld beleid ten aanzien van risicobeheer. Zo beschikken alle gemeenten over een vastgesteld brandpreventiebeleid. De uitvoering van deze plannen wordt via intergemeentelijke/districtelijke samenwerking vormgegeven. Op onderdelen wordt wel al veel multidisciplinair samengewerkt. Binnen deze beleidsplanperiode dient de multidisciplinaire aanpak van risicobeheer geïnstitutionaliseerd en geïmplementeerd te zijn. Een mogelijkheid hiervoor kan zijn een gebundeld integraal veiligheidsbeleid voor de gehele regio.</p> <p>Hierbij zullen binnen de planperiode de volgende zaken gerealiseerd zijn:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Visienotitie over de niet-wettelijke adviestaken gerealiseerd. • Actuele digitale risicokaart Provincie Limburg, aangevuld met buitenlandse gegevens (zowel voor de burgers als voor de hulpverleners) die altijd actueel is en waarvan het beheer goed en eenduidig is geregeld. Hierbij dient het geografisch materiaal geschikt te zijn voor gebruik door de operationele diensten. • Ontwikkeling van een multidisciplinaire set van maatregelen om risico's en mogelijke effecten zo beperkt mogelijk, tegen acceptabele maatschappelijke kosten, te houden (benoemd restrisico). • Onder bovenstaande worden ook (brand)veilig leven activiteiten verstaan. • Komen tot een integrale beïnvloeding van veiligheid door actieve inbreng in integraal veiligheidsbeleid, keurmerken en overige, al dan niet wettelijke, veiligheidsbeïnvloedende systemen (Brzo, Preventiebeleid zware ongevallen (PBZO), bedrijfshulpverlening (BHV)). • Inmiddels is een regionaal evenementenbeleid vastgesteld: "Handreiking aanpak evenementen Veiligheidsregio Zuid-Limburg" (2011). Komende planperiode zullen de gemeenten dit plan implementeren;
--	---

	<ul style="list-style-type: none"> • Een eenduidig regionaal beleid ten aanzien van evenementen. Advisering bij de vergunningverlening, optreden van de hulpdiensten tijdens het evenement en het opstellen van de regionale evenementenkalender maken hier onderdeel van uit; • Een eenduidig regionaal beleid ten aanzien van de benadering van vergunningverlening en handhaving door de gemeenten (toepassing gelijke criteria voor vergunningafgifte en handhaving, uitgangspunten voor planning) te krijgen en te houden. • Op het terrein van het Besluit risico's zware ongevallen (Brzo) wordt op (eu)regionale en interregionale schaal samengewerkt. De inzet wordt zoveel mogelijk geleverd vanuit de locatie(s) waar zich de risicobedrijven bevinden. • In multidisciplinair verband zal geadviseerd worden over infrastructurele projecten, zoals de ondertunneling van de A2 (tunnelveiligheid). • Gelijkloop in aanpak en benadering van gebruiksvergunningen door de gemeenten (toepassing gelijke criteria voor vergunningafgifte en handhaving, uitgangspunten voor planning) op regionale schaal. • Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi): Belangrijk doel van het besluit is de samenwerking in een zo vroeg mogelijk stadium tussen de verschillende actoren (gemeenten, provincie, brandweer, GHOR en politie) te bevorderen. De Brandweer Zuid-Limburg heeft als gevolg van de Wet milieubeheer en de Wet ruimtelijke ordening (milieuvergunningen en bestemmingsplannen) een adviserende taak bij de verantwoording van het groepsrisico. Dit geldt ook voor het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) en het in aantocht zijnde Besluit transport externe veiligheid (Btev).
--	--

§ 5.1

Operationele planvorming

<p>5.1.1 Definitie incidentma- nagement</p>	<p>"Het organiseren van het op een adequate wijze multidisciplinair afhandelen van incidenten".</p> <p>Meer nadruk op crisisbeheersing betekent ook in dit beleidsveld een grotere aandacht voor partners. Tijdens een incident en daarmee ook in de voorbereiding. Hun participatie bij activiteiten als planvorming en opleiden, trainen en oefenen is daarvoor noodzakelijk. Crisisbeheersing vraagt om een meer generieke voorbereiding. Het is bijvoorbeeld ondoenlijk geworden om voor alle mogelijke gebeurtenissen te voorzien en voor te bereiden. Dit stelt hogere eisen aan de professionaliteit en flexibiliteit van de incident beheersingsorganisatie.</p> <p>Crisiscommunicatie krijgt een belangrijke plaats in de incidentbeheersing. De maatschappelijke factor van een incident wordt nadrukkelijker op de kaart gezet. Dit vergt naast technische rationele oplossingen om meer bestuurlijke betrokkenheid bij incidenten. Hierbij is het belangrijk te realiseren dat de emotionele beleving van een incident door betrokkenen en het omgaan daarmee door hulpverleningsdiensten en bestuur van grote invloed zijn op de mate van crisis. De 'mediatisering' van incidenten is hierbij een niet te onderschatten ontwikkeling. Kleine incidenten hebben door de media-aandacht soms een grote impact, waardoor snel en soepel opschalen van de overheid nodig is.</p> <p>Gezien de grote "risicodichtheid" van de Veiligheidsregio Zuid-Limburg binnen de euregionale context, onderkent de regio het optreden van interregionale/euregionale effecten bij een ramp en/of crisis van een zekere omvang. Het direct en grootschalig (langdurig) optreden is dan noodzakelijk. Dit betekent dat ook binnen de incidentbeheersing (eu)regionaal en interregionaal wordt samengewerkt aan de voorbereiding op de bestrijding van rampen en/of crises.</p> <p>Incidentmanagement is dan ook een breed begrip met een aantal verschillende elementen. Om het overzicht te behouden is gekozen voor de volgende ordening:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Multidisciplinaire planvorming; ▪ Multidisciplinair opleiden, trainen en oefenen; ▪ Basishulpverlening; ▪ Incidentmanagementprocessen; ▪ Melding, opschaling en commandovoering; ▪ Crisiscommunicatie <p>Onderstaand worden deze elementen verder uitgewerkt.</p>
<p>5.1.2 Regionaal Beheersplan Rampenbe- strijding</p>	<p>In het kader van het Regionaal Beheersplan Rampenbestrijding (RBR) is de afgelopen jaren veel aandacht besteed aan incidentmanagement. Dit heeft ook de nodige concrete producten opgeleverd. Gedurende deze beleidsperiode zal onder het regiem van de Wet veiligheidsregio's feitelijk een doorontwikkeling van het RBR plaatsvinden.</p>

<p>5.1.3 Visie op operationele planvorming</p>	<p><i>"Als het onvoorstelbare voorstelbaar wordt"</i></p> <p>Vanuit verschillende invalshoeken zijn regels vastgesteld die het niveau van de incidentbeheersing bepalen. Deze regels maken onderdeel uit van een stelsel van wetgeving of daarvan afgeleide documenten, zoals een Algemene Maatregel van Bestuur (AmvB), verordeningen, normen en richtlijnen. Het opstellen van plannen is in een aantal gevallen een wettelijk verplicht onderdeel. Naast deze verplichting is planvorming noodzakelijk wanneer het risicoprofiel van de Veiligheidsregio hiertoe aanleiding geeft of dat uit de operatie de behoefte is ontstaan om te komen tot nadere (samenwerkings)-afspraken.</p> <p>De Veiligheidsregio ontwikkelt in deze planperiode een "Visie op planvorming Zuid-Limburg". Deze visie draagt bij tot heldere afspraken omtrent aansluiting tussen verschillende planvormen, de eigen verantwoordelijkheid van de kolommen en crisispartners en het leveren van een bijdrage en expertise voor de multidisciplinaire plannen, zoals het beleidsplan en het crisisplan. In de planvorming is en blijft er aandacht voor het landelijk beleid, waarbij meer aandacht wordt gevraagd voor crisistypen zoals pandemieën, terrorisme, hoogwater en grootschalige verstoringen in de vitale infrastructuur.</p> <p>Planvorming kan niet zonder partners. Zij leveren net als de diensten essentiële informatie en expertise om te komen tot onderlinge samenwerking en afstemming. Voor partners met een wettelijke verplichting voor het opstellen van calamiteiten- bestrijdingsplannen leveren de Veiligheidsregio en/of de partners de benodigde expertise.</p> <p>Voor partners waar dit niet voor geldt, worden daar waar nodig samenwerkingsovereenkomsten of convenanten gesloten om te komen tot intensieve samenwerking.</p> <p>Tijdens een crisis of ramp moeten plannen helpen om de bestrijding daarvan snel op gang te brengen. Ze moeten alle betrokkenen in staat stellen om op het 'uur U' optimale prestaties te leveren. Want als zich een ramp of crisis voordoet, worden er onder moeilijke omstandigheden bovennormale prestaties verwacht. Daar moeten de kernfunctionarissen op voorbereid zijn en er moet leiderschap worden getoond.</p>
<p>5.1.4 Onzekerheidsreductie</p>	<p>Planvorming helpt organisaties en mensen zich voor te bereiden op wat komen gaat, omdat alvast is nagedacht over 'wat te doen als...'. De effectiviteit van planvorming als instrument is vooral afhankelijk van de relatie tussen de mate van onzekerheid en de methode die ten behoeve van planvorming wordt ingezet. In de zekere situaties kan met gedetailleerde planningsinstrumenten worden gewerkt, omdat al grotendeels vaststaat hoe gebeurtenissen zich afspelen. In zeer onzekere situaties is dit veel lastiger, omdat de dynamiek veel groter is. In de onderstaande figuur staat bij welke mate van onzekerheid welke methode van planvorming volgens de literatuur als effectief wordt gezien.</p> <p><i>Methoden om onzekerheid te reduceren</i></p>

	<p>Wanneer de planvorming te gedetailleerd wordt, in relatie tot de onzekerheden in de situaties waarvoor de planvorming dient, neemt de effectiviteit in de daadwerkelijke bestrijding af. Dikke boekwerken worden niet gelezen of in de praktijk niet bruikbaar gevonden, zo blijkt ook uit de evaluatie van bijvoorbeeld de MKZ-crisis.</p> <p>Het is van belang te bekijken hoe gedetailleerd de operationele planvorming is geworden. Theorie en praktijk leren immers dat het tot in detail uitwerken van hoe er (ten tijde van een ramp / crisis) moet worden gehandeld, zich niet goed verdraagt tot de onzekerheid die gepaard gaat met de bestrijding van rampen / crises. Hierbij speelt mee dat het grote aantal operationele plannen het lastig kan maken de plannen 'tussen de oren' te krijgen.</p> <p>De visie van de Veiligheidsregio Zuid-Limburg is een overstap te maken van specifieke plannen waar alles in detail beschreven staat naar generieke plannen. Grootschalige incidenten moeten immers allemaal op een soortgelijke wijze 'gemanaged' worden.</p>
<p>5.1.5 Basisvereisten crisismanagement</p>	<p>Vanzelfsprekend is ieder incident anders, maar iedere vorm van bestrijding valt of staat met het op orde hebben van de basisvereisten crisismanagement:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Melding & alarmering; • Op- & afschaling; • Leiding & coördinatie; • Informatiemanagement. <p>In het kader van de planvorming worden in de Veiligheidsregio Zuid-Limburg de volgende plannen onderscheiden:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Het beleidsplan, met als basis het regionaal risicoprofiel; • Het crisisplan; • Rampbestrijdingsplannen; • Multidisciplinaire informatiekaarten. <p>Het crisisplan komt in de plaats van de rampenplannen van de 18 gemeenten binnen de regio. Het crisisplan is een operationeel plan en beschrijft de generieke aanpak van alle mogelijke crisissituaties in de Veiligheidsregio Zuid-Limburg. De basisvereisten crisismanagement zullen mede in het licht van het Besluit veiligheidsregio's en het Besluit personeel veiligheidsregio's in het crisisplan worden beschreven.</p> <p>De Wet veiligheidsregio's stelt het maken van rampbestrijdingsplannen alleen nog verplicht voor bedrijven die vallen onder het Besluit risico's zware ongevallen (Brzo, 1999) en voor de grotere vliegvelden. Nederland is dit verplicht op grond van internationale richtlijnen (respectievelijk de Seveso-richtlijn en luchtvaartrichtlijnen). Verder wordt de beslissing over het wel of niet opstellen van (ramp) bestrijdingsplannen voor de overige in de regio aanwezige risico-objecten overgelaten aan het bestuur van de veiligheidsregio. Deze plannen kunnen analoog aan de structuur voor de verplichte rampbestrijdingsplannen worden uitgewerkt.</p> <p>De rampbestrijdingsplannen blijven bestaan maar worden nu regionaal vastgesteld. In een rampbestrijdingsplan staan de te nemen maatregelen en coördinerende afspraken beschreven die specifiek gericht zijn op (de omgeving van) een bepaald risico-object. De wetgever stelt zich hier nadrukkelijk terughoudender op dan bij de oude Wet rampen en zware ongevallen (Wrzo). Het rampbestrijdingsplan gaat uit van duidelijke en hanteerbare personele instructies, overzichtelijke controlelijsten en</p>

draaiboeken die toepasbaar zijn bij concrete rampsituaties. In deze rampbestrijdingsplannen worden alleen die zaken beschreven die specifiek voor die situatie multidisciplinair van cruciaal belang zijn.

Het uitgangspunt van het rampbestrijdingsplan is het generieke crisisplan. De beschrijving van de rampbestrijdingsplannen worden opgenomen in het crisisplan. Voor specifieke zaken die een multidisciplinaire aanpak vergen kan een multidisciplinair informatiekaart (MIK) worden opgesteld. Ook voor dit MIK geldt dat het gebaseerd is op het generieke crisisplan.

Risico's met verplichting tot hebben rampbestrijdingsplan conform Wet veiligheidsregio's		
Risico/plan	Wettelijke basis	Bijzonderheden
Chemelot	Art. 6.1.1 Besluit veiligheidsregio's	Brzo bedrijf
Maastricht-Aachen Airport	Art. 6.2.1 Besluit veiligheidsregio's	Luchthaven
Johnson Matthey	Art. 6.1.1 Besluit veiligheidsregio's	Brzo bedrijf, in verleden bestuurlijk afgezien tot hebben RBP ¹
Umicore Eijsden	Art. 6.1.1 Besluit veiligheidsregio's	Brzo bedrijf ²
Solland Solar Heerlen	Art. 6.1.1 Besluit veiligheidsregio's	Brzo bedrijf ²

Rampbestrijdingsplannen, opgesteld naar aanleiding van het risicoprofiel		
Risico/plan	Wettelijke basis / Bestuurlijk besluit	Bijzonderheden
Hoogwater Maas	Bestuurlijke wens betrokken gemeenten	
AWACS	Bestuurlijke wens gemeente Onderbanken	

¹ Het maatgevende scenario voor Johnson Matthey is een brandscenario, hierbij heeft een rampbestrijdingsplan geen operationele meerwaarde, derhalve is in het verleden afgezien van een rampbestrijdingsplan. Door de invoering van de Wet veiligheidsregio zal dit opnieuw bestuurlijk vastgelegd moeten worden.

² Conform artikel 6.1.8 kan het bestuur van de Veiligheidsregio besluiten dat voor een inrichting geen rampbestrijdingsplan hoeft te worden vastgesteld. Zij stelt dan wel de in artikel 6.1.8 genoemde instanties/ personen in kennis van dit besluit.

Multidisciplinaire informatiekaarten, opgesteld naar aanleiding van het risicoprofiel		
Plan	Wettelijke basis / Bestuurlijk besluit	Bijzonderheden
Treinincidenten en spoorwegemplacement en	N.v.t.	Het plan regelt eveneens de voorbereiding op calamiteiten op spoorwegemplacements
Uitval vitale infrastructuur	N.v.t.	
Vaarwegincidenten	N.v.t.	
Luchtvaartincidenten	N.v.t.	
LPG-incidenten	N.v.t.	
Tunnel Maasboulevard	Wet Tunnelveiligheid	
Tunnel A2	Wet Tunnelveiligheid	
Chloor-/ ammoniak-incidenten	N.v.t.	
Extreme weerstandigheden	N.v.t.	
Kernincidenten	N.v.t.	

§ 5.2 Multidisciplinair Opleiden, Trainen en Oefenen (MOTO)

5.2.1 Visie op Multidisciplinair Opleiden, Trainen en Oefenen	Om planfixatie te voorkomen, moet de relatie tussen multidisciplinaire planvorming enerzijds en multidisciplinair opleiden, trainen en oefenen (MOTO) anderzijds meer in samenhang worden gebracht. De functionarissen die een rol hebben bij de rampenbestrijding en crisisbeheersing vervullen een cruciale rol die van levensbelang kan zijn. Dit betekent dat mensen in staat moeten worden gesteld om zich via goede opleidingen, periodieke, functiegerichte trainingen en toetsende oefeningen professioneel voor te bereiden op hun rol tijdens een ramp of crisis (zowel individueel als in teamverband). Het opleiden, trainen en oefenen van individuen en teams moet gevolgen hebben voor de beleidsmatige, maar met name voor de operationele planvorming. Het vergroten van de kwaliteit van de crisisorganisatie moet uiteindelijk leiden tot minder plannen.
5.2.2 Professionaliseren door selecteren	Om er zorg voor te dragen dat de sleutelfunctionarissen goed zijn opgeleid, getraind en geoefend dient aandacht besteed te worden aan het feit dat bij de hulpverleningsdiensten en de gemeenten veel functionarissen een rol hebben binnen de structuur van crisismanagement. Voor een professionele en kwalitatieve crisisorganisatie is het noodzakelijk dat het aantal functionarissen wordt beperkt. 'Professionaliseren door te selecteren' is voor

	<p>dit thema een noodzakelijk adagium. Dit houdt in dat de opleidings-, trainings- en oefenmiddelen zich gaan concentreren op een beperkt(er) gezelschap van professionals op het gebied van crisismanagement.</p> <p>Het voordeel van 'professionaliseren door te selecteren' is dat efficiënter kan worden omgegaan met de beschikbare middelen. Er hoeven immers minder mensen te worden opgeleid, getraind en geoefend. Doordat de geselecteerde mensen beter kunnen worden toegerust op hun taak, wordt tevens de effectiviteit vergroot.</p> <p>Crisismanagement is geen dagelijkse bezigheid en om die reden is het belangrijk dat het onderwerp maar door een beperkt –doch goed getraind en geoefend- aantal functionarissen per regio wordt 'doorleefd'.</p> <p>Aan de functie van planvorming kan door 'professionaliseren door te selecteren' ook meer betekenis worden gegeven. Het tussen de oren krijgen van plannen is gemakkelijker naarmate het aantal mensen dat er in de praktijk mee moet werken kleiner is en de kans dat een individu daadwerkelijk met het plan te maken krijgt groter is. Selectie is vanuit dit perspectief niet alleen wenselijk, maar ook noodzakelijk om de opgave van beleid naar uitvoering te volbrengen. Selectie van de functionarissen zal plaatsvinden op basis van de door de Veiligheidsregio Zuid-Limburg opgestelde competentieprofielen.</p> <p>Na de opleiding zullen de functionarissen worden geregistreerd middels een functionarissenvolgsysteem (AG5). Hierin wordt bijgehouden welke trainingen en oefeningen met welk resultaat deze functionaris heeft doorlopen. Op basis van deze portofolio kan een individueel opleidings-, trainings- en oefenprogramma worden opgesteld.</p>
<p>5.2.3 Beleidsplan en meerjaren MOTO-plan</p>	<p>Na een onderzoek medio 2008 constateerde de IOOV het volgende met betrekking tot MOTO:</p> <ul style="list-style-type: none"> • De Veiligheidsregio Zuid Limburg heeft stappen gezet op het gebied van MOTO, maar heeft nog een lange weg te gaan. • De regio hanteert ten aanzien van MOTO geen kwaliteitssystemen. • De regio hanteert geen functionarissen volgsysteem. De OTO ervaring per functionaris is niet geregistreerd. • Het aantal beschikbare functionarissen voor bepaalde sleutelfuncties binnen de regio is opvallend groot (in relatie tot MOTO inspanning) • Niet alle functionarissen van het CoPI, ROT en (R)BT hebben een voor hun functie relevante basisopleiding gevolgd. • Of en zo ja hoeveel er is bijgeschoold per functionaris is niet geregistreerd. • Alle door de regio gehouden oefeningen zijn schriftelijk geëvalueerd, maar de resultaten zijn niet opgenomen in een kwaliteitssystemen en niet vertaald naar het MOTO programma. <p>Naar aanleiding van het IOOV onderzoek is het beleidsplan MOTO 2009 - 2013 opgesteld en nader uitgewerkt in het plan van aanpak MOTO 2011 - 2015, met als doelen:</p> <ul style="list-style-type: none"> • In 2015 voldoet de professionele crisismanagementorganisatie minimaal aan de Wet veiligheidsregio's. • De organisaties en alle medewerkers die een expliciet multidisciplinaire rol vervullen in de rampenbestrijding en crisisbeheersing zijn, individueel meetbaar, voldoende voorbereid. • De werkwijze en didactiek zijn vernieuwd, leidend tot maximale opbrengst bij minimale inspanning, zowel voor de organisaties als de deelnemers.

	<ul style="list-style-type: none"> • De organisatie die binnen de Veiligheidsregio nodig is om het MOTO in stand te houden is gerealiseerd, is stabiel en is op ontwikkeling gericht. • Er is gegarandeerd dat elke functionaris minimaal tweejaarlijks functiegericht multidisciplinair oefent, zoals de inspectie vraagt. • Opleidingen, trainingen en oefeningen worden systematisch geëvalueerd en de resultaten hiervan geanalyseerd en de resultaten hiervan verwerkt in het programma MOTO. <p>Verder zijn in het beleidsplan MOTO 2009 - 2013 een achttal thema's geformuleerd die in de komende planperiode uitgewerkt en geïmplementeerd worden. Deze thema's zijn in het plan van aanpak MOTO 2011 - 2015 uitgewerkt in een aantal projecten om de gewenste kwaliteitsverbetering in het opleiden, trainen en oefenen van functionarissen in de hoofdstructuur te realiseren en achterstanden/knelpunten op te lossen. Dit zijn de volgende projecten:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Registratie OTO per functionaris. 2. Vaststellen vereiste niveaus per functie. 3. Opstellen handhaving en sanctiebeleid 4. Planning: opstellen meerjaren programma en opstellen jaarplannen 5. Ontwikkelen lesprogramma's, didactische werkvormen 6. Opbouwen pool docenten, oefenleiders, trainers en evaluatoren 7. Organisatie MOTO, inclusief koppeling mono OTO per hulpdienst met MOTO. 8. Promoten proMOTO <p>In de komende planperiode zullen deze doelen en projecten in het plan van aanpak MOTO 2011 - 2015 geconcretiseerd en uitgevoerd worden. Hiertoe is een extra investering van elke kolom noodzakelijk.</p>
--	---

§ 5.3	Basishulpverlening en de beoogde operationele prestaties
--------------	---

<p>5.3.1 Visie op basishulpverlening</p>	<p><i>Een realistisch zorgniveau op basis van de dagelijkse zorg.</i></p> <p>Je voorbereiden op het onvoorstelbare is feitelijk een onmogelijkheid. Zou men het onvoorstelbare voorstelbaar kunnen maken en zo mogelijk ook nog concreet voorstelbaar dan zou het een onderdeel zijn van het reguliere zorgniveau. Dit is echter geenszins het geval. Het Algemeen Bestuur gaat dan ook in haar voorbereiding uit van het realistisch zorgniveau op basis van de dagelijkse zorg. Natuurlijk moet de regio ten tijde van bovenmatige crisis of rampenbestrijding adequaat op kunnen schalen maar dit laat zich maar moeilijk kwantificeren.</p> <p>Landelijk wordt intensief samengewerkt om de benodigde operationele prestaties per ramptype de duiden. De resultaten hiervan worden echter niet voor het einde van 2011 verwacht met als gevolg dat een en ander eerst in de eerstkomende herziening van de planvorming kan worden opgenomen.</p> <p>Uitgaande van de wetenschap dat er binnen de operationele diensten alsmede binnen de gemeenten in haar rol van operationele dienst, mede gelet op de bezuinigingsmaatregelen, geen uitbreiding van de operationele slagkracht te verwachten is, wordt uitgegaan van de huidige hulpverleningscapaciteit. Voor de brandweer is dit de normering van maximaal twee compagnieën, voor de GHOR is dit het door de zorgverzekeraars vastgesteld aantal ambulances en het aantal ziekenhuizen,</p>
--	--

	<p>huisartsen et cetera in onze regio. Ook voor de politie is dit landelijk vastgesteld.</p> <p>Natuurlijk kan deze slagkracht vergroot worden door enerzijds te zorgen voor goede afspraken met de aangrenzende (euregionale) partners. Bij een flitsramp is de mogelijkheid tot het verkrijgen van bijstand natuurlijk substantieel groter dan in het kader van bijvoorbeeld een maatschappelijke ontwrichting als gevolg van een pandemie waarbij iedere regio "haar eigen broek moet ophouden". Continuïteitsplannen vormen hierbij een belangrijk onderdeel. Anderzijds wordt momenteel ook onderzocht hoe onder andere de herziening van het dekkingsplan van de brandweer (zie hoofdstuk 6) , een adequaat gewondenspreidingsplan etcetera tegemoet kan komen aan een vergroting van het hulpverleningspotentieel. De aangegeven beleidsontwikkeling op het gebied van de zelfredzaamheid van de burger zal hier noodgedwongen ook een onderdeel van gaan vormen. Op basis van de vraagstelling: Wie is feitelijk eigenaar van de ramp of crisis?, is het reëel te stellen dat de totale samenleving de eigenaar is en dat de hulpverleningsdiensten zich optimaal voorbereiden op het voorkomen en bestrijden, maar dat ook zij niet gehouden zijn tot het onmogelijke. Ook al doet de media soms anders vermoeden. Het restrisico ofwel dat wat we niet kunnen is een item dat ook bestuurlijk meer aandacht zal krijgen gedurende deze planperiode.</p> <p>In het crisisplan zal ter concretisering van het bovenstaande, nader worden ingegaan op :</p> <ul style="list-style-type: none"> • de beschrijving van de organisatieonderdelen inclusief de operationele prestaties (gemeenten, brandweer, GHOR en politie), hun taken, bevoegdheden en verantwoordelijkheden in kader rampenbestrijding en crisisbeheersing. • de afspraken met buurregio's (in binnen- en buitenland) over bijstandsverlening, samenwerking en afstemming met crisispartners. • de afspraken over afstemming met buurlanden.
--	---

§ 5.4	Incidentmanagementprocessen
--------------	------------------------------------

<p>5.4.1 Visie op incident management processen</p>	<p><i>Incidentmanagementprocessen hebben betrekking op het organiseren van het op een adequate wijze afhandelen van incidenten.</i></p> <p>De regionale basis voor de incidentmanagementprocessen staat beschreven in het crisisplan. In dit crisisplan staan de processen van de drie operationele diensten en de gemeenten beschreven.</p> <p>Naast de processen van de vier kolommen is een aantal ondersteunde processen van cruciaal belang bij incidentmanagement, de zogenaamde basisvereisten crisismanagement (zie paragraaf 5.1.5). In deze basisvereisten Crisismanagement van het landelijk beraad Crisisbeheersing zijn normen opgesteld ten aanzien van deze vier ondersteunende processen. Deze normen komen ook voor het grootste deel terug in het Besluit veiligheidsregio's en het Besluit personeel veiligheidsregio's. Ook deze ondersteunende processen worden nader beschreven in het crisisplan.</p> <p>De Veiligheidsregio Zuid-Limburg hanteert deze vier basisvereisten crisismanagement. Deze processen zijn voorwaardenscheppend. Zonder een kwalitatief goede invulling van deze processen kan er van effectieve incidentbeheersing geen sprake zijn, omdat door deze processen de</p>
---	--

	<p>hoofdstructuur van de incidentbeheersing wordt opgebouwd en in staat is om te functioneren. Deze processen hebben dan ook per definitie een multidisciplinair karakter. Ook de Inspectie Openbare Orde en Veiligheid toetst of deze kritische processen bedrijfszeker, effectief en tijdig worden opgestart en uitgevoerd en normeert daarvoor bepaalde prestaties/activiteiten op basis van het regionale ambitieniveau en de basisvereisten crisismanagement.</p>
<p>5.4.2 Melding en alarmering</p>	<p>Het doel van het proces melding en alarmering is het verkrijgen, (zo mogelijk) verifiëren en combineren van de essentiële gegevens van een incident, het beoordelen van de gegevens, die vertalen naar de initiële hulp- en inzetbehoefte en het zo snel en effectief mogelijk beschikbaar maken van die hulp. Het proces melding en alarmering omvat alle activiteiten gericht op het bedrijfszeker, effectief en tijdig aannemen, verwerken en registreren van de gegevens over het incident (aannee) en het alarmeren en/of informeren van de juiste eenheden, functionarissen, instanties en andere hulpbronnen (uitgifte).</p>
<p>5.4.3 Op- en afschaling</p>	<p>Het doel van de opschaling is om steeds zoveel mogelijk de juiste hoeveelheid bestrijdingspotentieel (mensen en middelen) beschikbaar te hebben om een ramp of crisis optimaal te bestrijden. De totale organisatie die nodig is, moet door middel van opschaling worden opgebouwd. Behalve een toename van mensen en middelen is bij opschaling dan ook sprake van een verandering van de structuur; de werkprocessen en procedures naar een op grootschalige incidenten afgestemde vorm. De opschaling vindt plaats volgens de GRIP-procedure (Gecoördineerde Regionale Incidentbestrijdingsprocedure) en verfijnd op basis van het zogenaamde "Knoppenmodel" dat het mogelijk maakt om aan de hoofdstructuur functies toe te voegen of weg te laten afhankelijk van de situatie en is voltooid als de hoofdstructuur en alle inhoudelijke processen volledig functioneren.</p> <p>Het proces Opschaling omvat alle activiteiten gericht op het bedrijfszeker, effectief en tijdig veranderen van het functioneren van de parate en gemeentelijke diensten vanuit de dagelijkse situatie (basiszorg) naar één regionale operationele en bestuurlijke bestrijdingsorganisatie. Onder dit proces valt ook het effectueren van de intergemeentelijke, interregionale, landelijke en Euregionale bijstand en overige ondersteuning.</p>
<p>5.4.4 Leiding en coördinatie</p>	<p>Het doel van het proces Leiding en coördinatie is het zo optimaal mogelijk bestrijden van een grootschalig incident. Het moet voorzien in de inzet (van mensen, middelen en structuren) en het leveren van de 'bestrijdingsprestaties' door een effectieve aansturing van alle betrokken diensten, sleutelfunctionarissen en eenheden te waarborgen. Effectief wil in deze context zeggen dat het totale potentieel - dat op een bepaald moment aanwezig is - zodanig en in onderlinge afstemming wordt ingezet, dat de noodzakelijke bestrijdings- en ondersteunende activiteiten zo snel en effectief mogelijk en in de juiste prioriteitsvolgorde worden uitgevoerd. Dit met een zo beperkt mogelijk risico voor de bestrijders en derden.</p> <p>Het proces Leiding en coördinatie behelst voor alle disciplines (horizontaal) en voor alle niveaus (verticaal) het in onderlinge samenhang vaststellen van de wijze van bestrijden van het incident (besluitvorming), het coördineren van en leiding geven aan de feitelijke bestrijding c.q. aan de inhoudelijke rampbestrijdingsprocessen, het monitoren en evalueren van de resultaten en het op basis hiervan beoordelen en bijstellen van de bestrijding.</p>
<p>5.4.5 Informatie- management</p>	<p>Het doel van het proces Informatiemanagement is het verkrijgen van alle voor de bestrijding van het grootschalige incident relevante informatie en die actief beschikbaar stellen. De juiste informatie moet in de juiste vorm en</p>

	<p>op het juiste moment beschikbaar zijn voor degenen die deze nodig hebben. 'Informatiemanagement' is de 'ader' tussen de activiteiten van 'Leiding en Coördinatie' (binnen één of op de verschillende niveaus) en bij uitstek netwerk georiënteerd. De kern van dit netwerk vormt het actuele totaalbeeld van de effecten en de bestrijding van het incident en de mate waarin (op een bepaald moment) aan de randvoorwaarden hiervoor is voldaan.</p> <p>Informatiemanagement omvat alle activiteiten die gericht zijn op het verzamelen, analyseren, filteren en doorleiden van informatie; de juiste informatie in de juiste vorm, naar de juiste afnemer. De juiste informatie kan in dit verband worden gedefinieerd als de actuele, essentiële punten van het grootschalige incident, de verwachte effecten en de ingezette capaciteiten. Hieronder valt ook de expertise die nodig is voor een effectieve bestrijding. De juiste vorm is in ieder geval een multidisciplinair totaalbeeld met deze essentiële punten, dat goed toegankelijk, overzichtelijk en zoveel mogelijk gestandaardiseerd is.</p>
5.4.6 Continuï- teitsplanning	Bij incidenten die zich over een langere periode voordoen is het noodzakelijk te bekijken of er voldoende continuïteit in de crisisorganisatie zit. Binnen de incidentbeheersing wordt dit nadrukkelijk opgenomen in de planvorming, OTO en daar waar nodig zal het materieel en materiaal ondersteunend zijn.
5.4.7 Crisiscom- municatie	Crisiscommunicatie is een vitaal onderdeel van rampenbestrijding en crisisbeheersing. Goede communicatie tijdens een crisis / ramp levert een bijdrage aan de weerbaarheid en zelfredzaamheid van de bevolking. Door de intrede van social media leidt een incident tegenwoordig al snel tot een communicatie-explosie onder burgers. De overheid zal hierop in moeten spelen om niet achter de feiten aan te lopen. Een regionale werkgroep Crisiscommunicatie heeft een regionaal draaiboek Crisiscommunicatie opgesteld. Ook wordt de bezetting van de diverse communicatiefuncties op regionale schaal georganiseerd. De komende jaren zal het proces verder worden geïmplementeerd en ontwikkeld.

§ 5.5

Het Meld- en Coördinatiecentrum (MCC)

5.5.1 De opstart van ieder proces	<p>De basis voor de bouw van het MCC is gelegd in de vergadering van het Algemeen Bestuur van 10 oktober 2003. Deze vergadering ging akkoord met het visiedocument Euregionaal Veiligheids Centrum. Dit centrum was in eerste instantie gepland in Heerlen. Maar de vergadering van december 2005 van het Algemeen Bestuur besloot om het MCC te realiseren in Maastricht.</p> <p>De volgende doelstellingen werden hierbij geformuleerd:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. het huisvesten van een gemeenschappelijke meldkamer en servicecentrum 2. vanuit de centrale plek op proactieve wijze multidisciplinair voorbereiden van de aanpak van crises en rampen 3. het vanuit de centrale plek coördineren van crises en rampen. <p>In het MCC werken de volgende partijen samen:</p> <ul style="list-style-type: none"> • de Politie Limburg-Zuid; • de Brandweer Zuid-Limburg; • de GGD/GHOR; • de gemeenten die vallen binnen de grenzen van de Veiligheidsregio Zuid-Limburg;
--	---

- de crisispartners van de Veiligheidsregio Zuid-Limburg (zoals de provincie, waterschappen, rijkswaterstaat, defensie, euregionale partners).

Met het MCC heeft de Veiligheidsregio Zuid-Limburg een professionele omgeving gecreëerd om de doelstellingen en richtlijnen van de per 1 oktober 2010 in werking getreden Wvr te borgen.

In het MCC zijn de diensten nu ook fysiek onder één dak gehuisvest. Dat wil zeggen de onderdelen van de diensten die zich bezig houden met de voorbereiding en de bestrijding van crises en rampen.

De gemeenschappelijke meldkamer vervult een zeer belangrijke rol als startmotor van de incidentbestrijdingsorganisatie. Willen de processen van start kunnen gaan, dan zal eerst op basis van binnengekomen meldingen duidelijk moeten zijn wat er aan de hand is. Een gemeenschappelijke meldkamer die niet in staat is om een plotselinge toename in het aantal meldingen zodanig te kanaliseren dat cruciale informatie over het incident beschikbaar komt en blijft, vormt een afbreukrisico bij vooral de aanvang van een ramp. Het in het MCC gevestigde Servicecenter van de politie speelt hierbij een belangrijke ondersteunende rol. De rol van de gemeenschappelijke meldkamer om de daadwerkelijke opkomst van de sleutelfunctionarissen bij de rampenbestrijding in gang te zetten en te monitoren is cruciaal voor het verdere verloop van de bestrijding van de calamiteit.

Het werkproces in het MCC is zo georganiseerd dat in geval van een (indicatie voor) multidisciplinaire incident:

- in zeer korte tijd op adequate wijze een omslag kan worden gemaakt;
- van drie afzonderlijke werkprocessen naar één interdisciplinair werkproces kan worden overgestapt;
- van reguliere, dagelijkse routinehandelingen naar opgeschaalde hulpverlening met vele, vaak diverse, logistieke processen;
- van vakinhoudelijke, kort-cyclische processen naar grootschalige, langdurige en min of meer unieke, eenmalige processen;
- van routine als leidraad naar onzekerheidsreductie en informatiemanagement als leidraad;
- opschaling geschiedt op basis van een door het MCC in overleg met de primaire gebruikers, de (hulp)diensten en ketenpartners vastgestelde, actueel te houden en periodiek te beoefenen (euregionale) opschalingsprotocol;

Binnen het MCC wordt (veel) aandacht besteed aan deze processen. De invoering van netcentrisch werken zal een prominente invloed hebben en bij de meldkamerprocessen aansluiten. Het kunnen beschikken over een calamiteitencoördinator in de meldkamer is een belangrijke voorwaarde om de genoemde werkprocessen uit te kunnen voeren. Daarnaast vindt kwalitatieve versterking plaats op het gebied van opleiden, trainen en oefenen.

<p>5.6.1 Operationale planvorming</p>	<p><u>Strategische beleidsdoelstellingen:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Het risicoprofiel is leidend voor de planvorming; • Het implementeren van de basisvereisten crisismanagement in combinatie met het landelijk referentiekader regionaal crisisplan en het opstellen van een crisisplan en dit afstemmen met de (eu)regionale buurregio's; • Rampbestrijdingsplannen en multidisciplinaire informatiekaarten worden regionaal opgesteld; • Het bevorderen van de zelfredzaamheid van de burger bij rampen en crises; • Zorgdragen dat de regionale generieke basis voor de aanpak van crises en rampen ook bekend is bij de externe partners. <p><u>Beoogde resultaten:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Visie op planvorming is geïmplementeerd; • Planvorming is afgestemd op het regionaal risicoprofiel; • Het crisisplan is geïmplementeerd; • Alle plannen zijn ontwikkeld met de relevante betrokken partners; • Indien relevant, is bij plannen een implementatieparagraaf opgenomen; • De interregionale en (eu)regionale samenwerking met buurregio's en/of (keten)partners bij interregionale multidisciplinaire plannen is geïntensiveerd.
<p>5.6.2 Multidisciplinair Opleiden, Trainen en Oefenen</p>	<p><u>Strategische beleidsdoelstellingen:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Multidisciplinair Opleiden, Trainen en Oefenen (MOTO) richt zich op crisistype, planvorming en proces. De meeste kwaliteitsverbetering is te boeken bij het proces en daartoe zal het competentiegericht opleiden, trainen en oefenen worden geïmplementeerd; het zal aansluiten bij het risicoprofiel, bijdragen aan het risicobewustzijn, zorgen voor kwaliteitsverbetering van de incidentbestrijding en aansluiten bij de evaluatiemethodieken in de herstelfase; • MOTO zal regievoerend en procesbewakend zijn ten aanzien van de leercyclus van functionarissen en crisisteams; • Deelname aan MOTO-activiteiten zal voor elke functionaris die een functie vervult in de crisisorganisatie een vanzelfsprekend onderdeel van het takenpakket zijn; • Iedere functionaris (inclusief de bestuurder) die een rol heeft in het kader van crisismanagement is daarvoor adequaat opgeleid en getraind. Het uiteindelijke doel dient te zijn dat de functionarissen gezien vanuit opleidingstermen "onbewust bekwaam" worden; • Iedere functionaris die een rol heeft in het kader van crisismanagement krijgt voldoende tijd ter beschikking om te kunnen voldoen aan de opleidingseisen en oefeneisen; • Externe (euregionale) partners worden betrokken bij opleiden, trainen en oefenen; • Er vindt een registratie plaats van alle functionarissen die een rol hebben in het kader van crisismanagement binnen de multidisciplinaire incidentbestrijding en crisisbeheersing; • Er wordt een vierjarig multidisciplinair opleidings-, trainings- en oefenbeleidsplan opgesteld; • Er wordt een multidisciplinaire meerjarenplanning opleiden, trainen en oefenen opgesteld; • De Veiligheidsregio wil meer aandacht besteden aan het beoefenen van de items crisiscommunicatie en rehabilitatie;

	<ul style="list-style-type: none"> • Onder de noemer zelfredzaamheid wordt een nadere studie gedaan naar de mogelijkheden die een en ander biedt om ook deze zelfredzaamheid te kwantificeren en te kwalificeren opdat het een wezenlijk onderdeel kan worden van de operationele slagkracht; • Nadrukkelijke aandacht voor opleiden, trainen en oefenen ten aanzien van de implementatie van informatiemanagement en het crisisplan in relatie tot het MCC; • De Veiligheidsregio streeft ernaar om met de omliggende (eu)regionale regio's af te stemmen op het taakgebied OTO. <p><u>Beoogde resultaten:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Het Meerjaren Multidisciplinair Opleidings- en Oefenbeleidsplan 2011-2015 is opgesteld; • De multidisciplinaire meerjarenplanning opleiden, trainen en oefenen 2011-2015 is vastgesteld; • Ieder jaar wordt een multidisciplinaire oefenkalender vastgesteld; • Vóór 2015 voldoet de Veiligheidsregio aan alle wettelijke eisen die zijn gesteld aan opleiding van medewerkers; • Het competentiegericht opleiden en oefenen is geïmplementeerd; • In de planperiode zijn de functionarissen van de gemeenten, politie, brandweer en GHOR getraind en geoefend op de processen uit de herstelfase. Er is een professionele oefenstaf gerealiseerd; • Voor de functionarissen en crisisteams is een leercyclus gerealiseerd; • Er is een introductiepakket samengesteld voor functionarissen die nieuw in de regio komen; • Er is een multidisciplinair registratiesysteem ontwikkeld die alle opleidings- en oefenverrichtingen van de functionarissen binnen het crisismanagement registreert; • Eind 2012 is de visienotitie op het thema "zelfredzaam" aan het bestuur voorgelegd; • Er is eind 2013 voorzien in een organisatie van trainers, opleiders en oefenleiders, samengesteld uit en door medewerkers van de gemeenten en hulpdiensten; • Registratie OTO per functionaris; • Vaststellen vereiste niveaus per functie; • Opstellen handhaving en sanctiebeleid; • Planning: opstellen meerjaren programma en opstellen jaarplannen; • Ontwikkelen lesprogramma's, didactische werkvormen; • Opbouwen pool docenten, oefenleiders, trainers en evaluatoren; • Organisatie MOTO, inclusief koppeling mono OTO per hulpdienst met MOTO; • Promoten proMOTO.
<p>5.6.3 Basishulp- verlening en operationele prestaties</p>	<p><u>Strategische beleidsdoelstelling:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Het Algemeen Bestuur gaat uit van een reëel zorgniveau op basis van de dagelijkse zorg; <p><u>Beoogd resultaat:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Aan het einde van de planperiode wil het Algemeen Bestuur zo mogelijk voldoen aan de zorgnormen die in de loop van 2011/2012 op landelijk niveau door de landelijke koepels in overleg met de departementen worden ontwikkeld.

5.6.4 Incidentbe- strijding	<p><u>Strategische beleidsdoelstellingen:</u></p> <ul style="list-style-type: none">• Bij de Incidentbestrijdingsprocessen wordt nadrukkelijk aandacht besteed aan de continuïteit van de crisisorganisatie;• De bestuurlijke netwerkkaarten uitdragen en implementeren. <p><u>Beoogde resultaten:</u></p> <ul style="list-style-type: none">• De continuïteit is opgenomen in de incidentbeheersing (crisisplan);• De opkomsttijden van de crisismanagementprocessen zijn conform de wettelijke bepalingen
--	---

§ 6.1

Inleiding

6.1.1 Inleiding	<p>De Wet veiligheidsregio's geeft bepalingen over een drietal organen die de kern vormen van de veiligheidsregio. De brandweer, de GHOR en de meldkamer. Natuurlijk zijn politie en gemeenten zeer nauw gelieerd aan de veiligheidsregio maar in zuiver wettelijke zin zijn zij geen organiek onderdeel van de veiligheidsregio.</p> <p>Een van de bepalingen uit de Wet is dat in het beleidsplan het monodisciplinaire beleid van de brandweer en naar analogie daarvan dat van de GHOR en de meldkamer is opgenomen.</p> <p>Daarmee wordt onderstreept dat het beleidsplan betrekking heeft op:</p> <ul style="list-style-type: none"> • De monodisciplinaire brandweerorganisatie; • De monodisciplinaire GHOR organisatie; • De gemeenschappelijke meldkamer; • De multidisciplinaire planvorming.
----------------------------	--

§ 6.2

Het beleidsplan Brandweer Zuid-Limburg en het regionale dekkingsplan

6.2.1. Beleidsplan brandweer en dekkingsplan	<p>Het beleidsplan brandweer en het dekkingsplan worden vastgesteld door het Algemeen Bestuur en zijn op te vragen bij het programmabureau van de Veiligheidsregio.</p> <p>Het monodisciplinaire beleidsplan en het dekkingsplan vormen de invulling van het beleidsplan Veiligheidsregio Zuid-Limburg.</p>
---	---

§ 6.3

Het beleidsplan GHOR Zuid-Limburg

6.3.1 Beleidsplan GHOR	<p>Het beleidsplan GHOR is vastgesteld door het Algemeen Bestuur en is op te vragen bij het programmabureau van de Veiligheidsregio.</p> <p>Het monodisciplinaire beleidsplan is de GHOR invulling van het beleidsplan Veiligheidsregio Zuid-Limburg.</p> <p>Het beleidsplan 2010 – 2013 van de GHOR Zuid-Limburg geeft de volgende <i>beleidsdoelen</i> weer:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Actualiseren van een goed en volledig beeld van risico-objecten in en rond Zuid-Limburg, waardoor (grootschalige) schade voor gezondheid en fysieke leefomgeving kan ontstaan. 2. Bijdragen aan de totstandkoming van een beleids- en crisisplan van de Veiligheidsregio Zuid-Limburg. 3. Optimaliseren van de beleidsadvisering naar gemeenten, bedrijven en instellingen over GHOR-zaken teneinde het groeiend aantal GHOR-adviezen goed en op tijd te kunnen uitbrengen. 4. Voorbereiden, faciliteren en bewaken van het goed en in onderlinge samenhang functioneren van de totale GHOR-organisatie ter voorbereiding op en ten tijde van rampen en crises.
-----------------------------------	--

	<ol style="list-style-type: none"> 5. Uitvoeren van het OTO-beleid ten behoeve van de GHOR-organisatie, ketenpartners, gemeenten en andere klanten, waarbij optimaal gebruik wordt gemaakt van de samenwerking tussen het Traumacentrum Limburg en de GHOR-organisaties in Limburg. 6. Adviseren ten aanzien van de voorbereiding van grote, risicovolle projecten in Zuid- Limburg (publieksevenementen, A2-ondertunnelingsproject Maastricht) en laten zien dat de GHOR hier present is en adviseert over gezondheidsrisico's en de handhaving van goed gezondheidsbeleid. 7. Deelname aan de grote multidisciplinaire oefening in 2011 en zorg dragen voor een adequate voorbereiding en deelname door de geneeskundige keten aan deze oefening. 8. Versterken van multidisciplinaire afstemming en samenwerking met brandweer, politie en gemeenten door bij te dragen aan een professionele inrichting en werkwijze van het Meld- en Coördinatie Centrum. 9. Investeren in dagelijkse grensoverschrijdende samenwerking binnen de Euregio Maas-Rijn waardoor opereren in opgeschaalde situaties effectiever zal zijn. Hiertoe worden contacten onderhouden en worden inzet en samenwerking stelselmatig geevalueerd. 10. Afstemmen van de organisatie van het GHOR-bureau op deze beleidsthema's ter vergroting van slagvaardigheid en gewenste samenhang van functies.
--	--

§ 6.4

Het beleidsplan Meldkamer

<p>6.4.1. Beleidsplan Meldkamer</p>	<p>Het beleid MCC is vervat in 2 documenten:</p> <ul style="list-style-type: none"> • "Naar een Meld- en Coördinatie Centrum in Zuid-Limburg, een ontwikkeltraject over meer sporen" (visiedocument 2009-2012, versie 02, september 2008) • "Meld- en Coördinatie Centrum Zuid-Limburg: kloppend hart van de veiligheidsregio" (rapport over de evaluatie en actualisering van het visiedocument MCC 2009-2012) <p>Beide documenten zijn op te vragen bij het programmabureau van de Veiligheidsregio Zuid-Limburg.</p>
--	---

§ 7.1

Inleiding

<p>7.1.1 Inleiding</p>	<p>Resource management omvat 3 hoofdonderwerpen:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Voorzien in personele, materiële en facilitaire voorzieningen; 2. Nafase/nazorg/Informatie & Advies Centrum; 3. Bestuursondersteuning: inspecties, aansprakelijkheidsvragen, onderzoeken, etcetera.
<p>7.1.2 Voorzien in personele, materiële en facilitaire voorzieningen</p>	<p>Deze taakorganisatie is ten tijde van een ramp situatie belast met het tijdig ter beschikking stellen van facilitaire en personele voorzieningen ten behoeve van de diverse gemeentelijke processen. Hierbij valt te denken aan het toegankelijk maken van gebouwen, bewaking, schoonmaak, inschakeling van systemen, bemensing, catering, etcetera.</p>
<p>7.1.3 Nafase/ nazorg/ IAC</p>	<p>Nafase is de fase waarin activiteiten worden ontplooid waardoor er na een ramp of crisis weer kan worden teruggekeerd naar een "normale" situatie. Dit vraagt om herstel en nazorg; een omvangrijk taakveld dat de continuïteit van de vitale infrastructuur omvat en waarbij wordt aangegeven op welke wijze vorm en inhoud wordt gegeven aan de informerende en adviserende functie na een ramp. Hierbij valt te denken aan psychosociale nazorg, bevolkingsonderzoek, herstel van fysieke en sociale infrastructuur, etcetera. Om de informatie en hulpverlening zo adequaat mogelijk vorm te geven kan een Informatie en & Advies Centrum worden ingesteld dat dient als een één loket organisatie.</p>
<p>7.1.4 Bestuurs- ondersteuning</p>	<p>De taakorganisatie "ondersteuning" biedt in algemene zin ondersteuning aan het bestuur en is belast met het tijdig adviseren van het bestuur ten aanzien van juridische, financiële en protocollaire zaken. Deze taakorganisatie heeft een relatie met alle gemeentelijke processen.</p>

§ 7.2

Visie op nafase en herstel

<p>7.2.1 Visie op nafase</p>	<p>Nafase is -gelet op het grote aantal facetten dat geregeld dient te worden- een van de meest complexe processen binnen de rampenbestrijding. Een proces dat zowel tijdens als na afloop van de bestrijding van het incident of ramp de nodige aandacht vergt.</p> <p>De gemeenten zijn primair verantwoordelijk voor de uitvoering van dit proces, doch zullen daarbij de ondersteuning moeten verkrijgen van de overige operationele diensten.</p> <p>In de planperiode 2011 - 2014 wordt het proces nafase op orde gebracht en geïmplementeerd, inclusief borging van geleerde lessen uit externe en interne evaluaties.</p>
<p>7.2.2 Visie op herstel</p>	<p>Het doel van de herstelfase is het terugkeren naar een normale situatie na afloop van een crisis. Aangezien voorkomen beter is dan genezen, moet in de preparatie- en responsfase al worden getracht de effecten van een crisis zo veel mogelijk te beperken. Het succes hiervan is bepalend voor de omvang van de herstelfase. Het proces Herstel dient daarom vóór de</p>

	<p>bestuurlijke afschaling van de crisissituatie in gang gezet te zijn. De verantwoordelijkheid van de voorbereiding en de uitvoering van de herstelfase is een gemeentelijke verantwoordelijkheid. Uiteraard in afstemming met de andere kolommen en met ondersteuning van de reguliere (maatschappelijke) instanties (integrale aanpak). De Veiligheidsregio Zuid-Limburg zet in op een brede vorm van herstelaanpak. In de planperiode wordt deze herstelaanpak nader uitgewerkt.</p>
--	--

§ 7.3	Strategische beleidsdoelstellingen en beoogde resultaten
--------------	---

	<ul style="list-style-type: none"> • In de planperiode 2011 - 2014 wordt de planvorming van de processen uit Resource management op orde gebracht en geïmplementeerd. Dit betekent dat per proces een beschrijving wordt gegeven van het betreffende proces, dat de betrokken partners worden benoemd en dat de activiteiten en aandachtspunten in het proces worden beschreven. Bij de beschrijving van het proces wordt een expliciete koppeling gemaakt met de voorbereidingsfase, de acute fase en de evaluatie. Dit resulteert in een beschrijving van de activiteiten die in de preparatiefase kunnen worden ondernomen evenals de activiteiten in de respons- en herstelfase. • De gemeente is in staat om het proces Resource management tijdens de rampenbestrijding en/of crisisbeheersing op te kunnen starten en de eerste activiteiten in gang te zetten; • De gemeente heeft een één loketfunctie (bijvoorbeeld een Informatie & Advies Centrum (IAC)) voorbereid en kan dit binnen 24 uur activeren; binnen de regio wordt bezien in hoeverre samenwerking wenselijk en mogelijk is. Regionalisering van dit proces heeft de voorkeur. • In 2012 en 2013 worden de functionarissen van de gemeenten, politie, brandweer en GHOR getraind en geoefend op de processen uit Resource management. • Een belangrijk aandachtspunt is dat de geleerde lessen ook daadwerkelijk worden vertaald naar nieuwe beleids(uitvoering). Van belang is hierbij dat de aanbevelingen niet zomaar één op één worden overgenomen, maar dat vooral naar de samenhang van alle lessen wordt gekeken en realistische ambities worden geformuleerd. Binnen de regio moet het leren van lessen een standaard onderdeel zijn van de reguliere bedrijfsvoering. Het borgen van de geleerde lessen is dan ook integraal onderdeel van de kwaliteitszorg in de regio.
--	--

§ 8.1	De Wet veiligheidsregio's
-------	----------------------------------

	De Wet stelt dat regio's een kwaliteitszorgsysteem moeten hanteren om zo de bedrijfsvoering te verbeteren. Met het kwaliteitszorgsysteem worden op systematische wijze de kwaliteit van de taakuitvoering, de resultaten en het beheer bewaakt, beheerst en verbeterd. Een dergelijk systeem (Aristoteles) stelt regio's in staat om onderling prestaties te vergelijken.
--	---

§ 8.2	Visie op kwaliteitszorg
-------	--------------------------------

8.2.1 Visie kwaliteits- zorg	<p>De Veiligheidsregio Zuid-Limburg, de politieregio Limburg-Zuid, de 18 gemeenten en de overige partners in de regio, streven ieder op een eigen planmatige en systematische wijze naar ontwikkeling van de kwaliteit binnen de mono- en multidisciplinaire rampenbestrijding en crisisbeheersing. Een gedeelde visie van de kwaliteitszorg in deze samenwerking is er nog niet, maar zal op een natuurlijke wijze worden meegenomen in de verdere ontwikkeling van de Veiligheidsregio. Een belangrijk aspect is dat de partners in de Veiligheidsregio in verschillende fasen van ontwikkeling zitten en uiteenlopende ervaringen hebben met kwaliteitsstelsels. De uitvoering en voortgang is een verantwoordelijkheid van de partners zelf.</p> <p>De Veiligheidsregio streeft naar kwaliteit. Met kwaliteit bedoelen we zeker ook behoud van de uitstekende resultaten voor certificering. Voor de GGD/GHOR en het MCC/MKA is dit de ISO methodiek met het specifieke normstelsel op grond van de Harmonisatie Kwaliteitsbeoordeling Zorgsector (HKZ). Voor de brandweer en de gemeenten zijn op INK gebaseerde instrumenten ontwikkeld.</p> <p>Kwaliteit heeft echter een 'verticaal' en een 'horizontaal' aspect. Verticaal is: het adequaat toepassen van regels. Horizontaal is: het kritisch-constructieve gesprek over het werk met collega's, bestuurders, burgers en overige veiligheidspartners. De Veiligheidsregio wil gaan werken met kwaliteitszorgsystemen die aan beide aspecten recht doen.</p> <p>Het belasten van een van de medewerkers met de functie van centrale programmamanager voor kwaliteit is daarbij een van de kritische succesfactoren. Deze functionaris is verantwoordelijk voor de samenhang van het kwaliteitsbeleid binnen de Veiligheidsregio. Deze manager bewaakt de samenhang en voortgang en heeft de positie om verbetermanagement daadwerkelijk toe te passen.</p> <p>Zoals gezegd streeft de Veiligheidsregio naar kwaliteit en wil het een lerende organisatie zijn. In de komende jaren zal er structureel aandacht worden besteed aan kwaliteitszorg en geïnvesteerd in kennis en capaciteit. In de verdere ontwikkeling van het kwaliteitsdenken ligt de eerste prioriteit bij de multidisciplinaire samenwerking. Naast rampenbestrijding en crisisbeheersing wordt grootschalige infectieziektebestrijding een belang thema in deze samenwerking, gezien de bepalingen in de Wet Publieke Gezondheid.</p>
---	---

	<p>Binnen de Veiligheidsregio wordt veel geoefend op de multidisciplinaire samenwerking. De programma-organisatie speelt hierin een belangrijke rol. Er ontbreekt echter nog een gedeelde systematiek die monitort hoe het staat met de voortgang van de leerpunten. Het doel is om in de planperiode een intern auditteam op te leiden ten behoeve het implementeren van een multidisciplinair kwaliteitstoetsingssysteem voor crisisbeheersing en dit leren te borgen in de organisaties. Hoe om te gaan met 'lessons learned' en evaluaties van daadwerkelijke incidenten hoort hier zeker bij.</p>
--	--

§ 8.3

Visie op kennismanagement

<p>8.3.1 Visie kennismanagement</p>	<p>Bij kennismanagement draait het om de vraag hoe kennis wordt gegenereerd en ingezet, niet alleen ter vergroting van de effectiviteit van de eigen organisatie maar ook naar partners en in sommige gevallen naar de gehele beroepsgroep.</p> <p>In de Veiligheidsregio Zuid-Limburg vervult de programma-organisatie, waar alle partners zijn aangesloten een belangrijke rol in het vergaren van kennis over multidisciplinaire (euregionale) rampenbestrijding en crisisbeheersing. Kennis wordt opgebouwd door het evalueren van oefeningen en operationeel optreden en begeleiden van de vele inspectieonderzoeken. De programma-organisatie zal zich blijven richten op deze multidisciplinaire voorbereiding op rampenbestrijding en crisisbeheersing.</p> <p>Door de verschillende (euregionale) partners wordt monodisciplinair kennis gegenereerd. Belangrijk is dat deze monodisciplinair opgebouwde en ontwikkelde kennis ontsloten wordt. Dit vraagt om het oplossen van een aantal organisatorische en ontsluitingsvraagstukken in de komende planperiode.</p>
---	--

§ 8.4

Strategische beleidsdoelstellingen en beoogde resultaten

<p>Kwaliteitszorg</p>	<p>Alle partners gaan verder met de eigen ontwikkeling van hun kwaliteitssystemen en dit wordt gedeeld als het gaat om de ontwikkeling van de Veiligheidsregio. In de komende jaren wordt bekeken hoe de samenhang is met de kwaliteitssystemen bij de deelnemende partners. Binnen de Veiligheidsregio zullen kaderafspraken gemaakt worden om de kwaliteitszorg binnen de multidisciplinaire samenwerking op elkaar aan te laten sluiten. Het ontwikkelen van een multidisciplinair kwaliteitstoetsingssysteem heeft hierbij prioriteit. De centrale programmamanager bij de Veiligheidsregio en de kwaliteitscoördinator INK bij de politie zullen een bijdrage hier aan leveren. Als Veiligheidsregio willen we zodanig acteren dat we in de komende jaren de toets van de onderlinge vergelijkbaarheid van de evaluaties en visitaties van de verschillende veiligheidsregio's goed kunnen doorstaan.</p> <ul style="list-style-type: none"> • De Veiligheidsregio implementeert een kwaliteitsmanagementmodel; • Zijn er kaderafspraken gemaakt voor de kwaliteitszorg binnen de multidisciplinaire samenwerking; • Implementatie van het project 'Auditteam' en als multidisciplinair kwaliteitstoetsingssysteem voor crisisbeheersing geborgd in de organisaties; • Er vindt structureel overleg plaats tussen de verschillende kwaliteitsmedewerkers (onder regie van de centrale programmamanager kwaliteit van de Veiligheidsregio).
------------------------------	---

Kennismanagement	<p>De komende jaren zal het kennismanagement meegenomen worden in de verdere ontwikkeling van de programma-organisatie van de Veiligheidsregio.</p> <ul style="list-style-type: none">• In de planperiode is een visie op kennismanagement ontwikkeld en geïmplementeerd in afstemming met informatiemanagement en kwaliteitsmanagement.• In de planperiode zijn er kaderafspraken gemaakt voor het kennismanagement binnen de multidisciplinaire samenwerking.
-------------------------	--

§ 9.1

Informatievoorziening aan de bevolking

<p>9.1.1 Inleiding</p>	<p>Het bestuur van de veiligheidsregio is verantwoordelijk voor de informatievoorziening aan de bevolking over de rampen en crises die de regio kunnen treffen. Ook informeert het bestuur de bevolking over de maatregelen die zijn getroffen om een ramp of crisis te voorkomen of te bestrijden of beheersing hiervan en over de daarbij te volgen gedragslijn.</p> <p>Het bestuur van de veiligheidsregio is verantwoordelijk voor de informatievoorziening aan de minister, de commissaris van de Koning (CdK) en de hoofdofficier van justitie over de rampen en crises die de bevolking of het milieu in een regio kunnen treffen. Ook heeft het bestuur de taak om het personeel, dat betrokken is bij het bestrijden van rampen en crises in hun regio, te voorzien van informatie. Evenals over de risico's die hun inzet bij die bestrijding kan hebben voor hun gezondheid en welke voorzorgsmaatregelen het bestuur hiervoor heeft getroffen. De burgemeester is verantwoordelijk voor het informeren van het betrokken personeel tijdens de bestrijding van een ramp of crisis. Als het gaat over een ramp of een crisis dan wordt er voor, tijdens en na de ramp vanuit de overheid gecommuniceerd. De communicatie vooraf wordt 'risicocommunicatie' genoemd. De communicatie tijdens een ramp of crisis wordt 'crisiscommunicatie' genoemd. Indien er na afloop van een ramp of crisis wordt gecommuniceerd dan maakt dit onderdeel uit van het proces 'Nafase'. Zowel voor, tijdens of na een crisis kan gebruik worden gemaakt van de kennis en middelen op het gebied van risico- en crisiscommunicatie van het Nationaal Crisiscentrum (NCC), dat op nationaal niveau aanspreekpunt is voor bestuurders tijdens een crisis. Gedeputeerde staten dragen zorg voor de productie en het beheer van een geografische kaart waarop de in de veiligheidsregio aanwezige risico's zijn aangeduid, op basis van het risicoprofiel. De colleges van burgemeester en wethouders in de provincie leveren daartoe de nodige gegevens aan.</p>
<p>9.1.2 Risicocommunicatie</p>	<p>Het bestuur van de veiligheidsregio heeft de verantwoordelijkheid voor de informatievoorziening aan burgers over de rampen en crises die de bevolking en het milieu kunnen treffen en over de maatregelen die de overheid heeft getroffen ter voorkoming en bestrijding ervan. Dit laat onverlet de verantwoordelijkheden van een vakminister om binnen zijn domein specifieke informatie over mogelijke crises te geven. De risicocommunicatie dient te zijn gebaseerd op het risicoprofiel.</p> <p>In de praktijk wordt het verschil tussen wat gevaarlijk is (objectief) en wat burgers gevaarlijk vinden (subjectief) steeds duidelijker. Met deze verschillende werkelijkheden moet risicocommunicatie (dus ook perceptiemanagement) omgaan. Een multidisciplinair samengestelde werkgroep Risico- en Crisiscommunicatie gaat de risicocommunicatie vanuit de Veiligheidsregio coördineren en professionaliseren.</p>
<p>9.1.3 Crisiscommunicatie</p>	<p>Onder crisiscommunicatie verstaan we communicatie tijdens een (dreigende) crisissituatie die voorziet in de maatschappelijke informatiebehoefte. Crisiscommunicatie is een wettelijk vastgestelde taak van de burgemeester of de voorzitter van de Veiligheidsregio (Wvr; artikel 7 en artikel 39). Onder invloed van internet- en telecommunicatietechnologie is de wijze waarop we in onze samenleving informatie verzamelen en verspreiden fundamenteel veranderd (social media). Dit zien we ook terug tijdens crisissituaties. Crisiscommunicatie kan steeds minder door de overheid worden 'gestuurd en</p>

	<p>geregeld' (reputatiebenadering). Burgers zijn niet alleen maar ontvanger, maar worden in toenemende mate ook producenten van crisisinformatie. Dit impliceert dat de maatschappelijke informatiebehoefte (de buitenwereld) het vertrekpunt is van crisiscommunicatie en niet de interne werkelijkheid van de crisisorganisatie, hulpverleners, minister of burgemeester (relatiebenadering). Crisiscommunicatie heeft als doelstelling met verschillende doelgroepen te communiceren over:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Betekenisgeving / duiding: wat betekent de crisis voor de samenleving? • Schadebeperking: beperken van materiële en immateriële schade door het verstrekken van communicatieadviezen aan het Beleidsteam en door het doorgeven van gedrags- en handelingsadviezen/instructies aan burgers. • Informatieverstrekking: verzorgen van de algemene informatieverstrekking, openbaarmaking, verklaring en toelichting van het beleid van de burgemeester over de bestrijding van de ramp of crisis. <p>Binnen de Veiligheidsregio Zuid-Limburg is het proces Crisiscommunicatie vanaf 2012 op regionale schaal georganiseerd. Er is een regionaal draaiboek Crisiscommunicatie en de bezetting van de diverse communicatiefuncties wordt geleverd vanuit de vier kolommen. Het actiecentrum Crisiscommunicatie wordt standaard ingericht in het Meld- en Coördinatiecentrum en staat onder rechtstreekse aansturing van het Hoofd Bevolkingszorg in het ROT. Met de burgemeesters zijn afspraken gemaakt over handelingsruimte. Een regionale werkgroep Risico- en Crisiscommunicatie coördineert de verdere implementatie en doorontwikkeling. Daarnaast wordt in deze planperiode het thema zelfredzaamheid van de burger, bedrijven en organisaties, tijdens een ramp of crisis nader uitgewerkt.</p>
<p>9.1.4 Risicokaart</p>	<p>Gedeputeerde Staten dragen zorg voor de productie en het beheer van een geografische kaart waarop de in de veiligheidsregio aanwezige risico's zijn aangeduid, op basis van het risicoprofiel. De colleges van burgemeester en wethouders in de provincie leveren daartoe de nodige gegevens aan. Deze risicokaart zal te zijner tijd ook de relevante informatie bevatten met betrekking tot grensoverschrijdende risico's.</p>

§ 9.2

Informatiemanagement

<p>9.2.1 Inleiding</p>	<p>Informatiemanagement is een cruciaal onderdeel van rampenbestrijding en crisisbeheersing. Vaak wordt het naast mensen en middelen, de derde productiefactor genoemd. Het is weliswaar geen primair proces in de veiligheidsregio maar informatiemanagement is zodanig in ontwikkeling dat het de aanbeveling verdient om als apart hoofdstuk op te nemen in dit beleidsplan. Dit sluit aan bij de wettelijke taak van de veiligheidsregio op het gebied van informatievoorziening: het inrichten en in stand houden van de informatievoorziening binnen de diensten van de veiligheidsregio en de andere diensten die betrokken zijn bij de uitvoering van de taken van de veiligheidsregio.</p> <p>Het is daarmee de informatieparagraaf die in de Wet veiligheidsregio's wordt genoemd. Het gaat overigens niet alleen om informatievoorziening tijdens incidenten. Ook informatievoorziening in de koude organisatie maakt hier onderdeel van uit. In het bijzonder de uitwisseling van informatie tussen de beleidsvelden risicobeheersing en incidentbeheersing.</p>
-----------------------------------	--

	<p>In dit hoofdstuk geeft het bestuur van de Veiligheidsregio Zuid-Limburg aan welk beleid zij voert op informatiemanagement. De intensieve samenwerking tussen de (keten)partners vereist ook een visie op de informatiehuishouding van de Veiligheidsregio. In de Veiligheidsregio hebben de partners de ambitie geuit om op te kunnen treden als één virtuele overheid. Hiermee is de Veiligheidsregio een vitaal onderdeel van het zogenaamde "Virtueel Veiligheidshuis" van Nederland, zoals geformuleerd door het landelijke Veiligheidsberaad.</p> <p>Met het Virtuele Veiligheidshuis wordt bedoeld dat alle (keten)partners werken met gegevens uit een gemeenschappelijke digitale objectenhuishouding van alle voor de veiligheid relevante gebouwen, wegen, infrastructuur, voorzieningen, risico's en kaarten. Men onderhoudt met elkaar de kwaliteit van de object gegevenshuishouding zoals dit in de wet op de Basisregistraties en de Wet Algemene Bepalingen Omgevingsrecht beoogd wordt.</p> <p>Het hebben en verkrijgen van informatie is van cruciaal belang voor alle veiligheidspartners (onder andere politie, brandweer, GHOR, gemeenten, provincies, waterschappen, defensie, maar ook burgers en bedrijven).</p> <p>Dit is echter gemakkelijker gezegd dan gedaan. Het informatiebeleid van de veiligheidsregio dient er toe bij te dragen dat het verkrijgen, het beheren en het uitwisselen van aan veiligheid gerelateerde informatie in "koude" en "warme" omstandigheden zo goed mogelijk verloopt. Alle partners in de veiligheidsketen hebben baat bij het uitwisselen van informatie voor het effectiever uitoefenen van hun normale dagtaak. Dit wordt ook wel informatie-uitwisseling in de "koude" situatie genoemd. Deze informatie-uitwisseling is ondersteunend voor andere primaire processen van de veiligheidsregio.</p>
<p>9.2.2 Visie</p>	<p>De Veiligheidsregio bewaakt in het Virtueel Veiligheidshuis de randvoorwaarden voor het functioneren van de samenwerking in veiligheidsketens. Daarnaast richt zij de organisatie en de systemen in om te kunnen voldoen aan de Basisvereisten Crisisbeheersing. Dit is vastgelegd in het kabinetsstandpunt Adviescommissie Coördinatie ICT Rampenbestrijding (ACIR). De minister heeft bovendien aangegeven dat er sprake moet zijn van integraal informatiemanagement.</p> <p>De brandweer, GGD/GHOR, politie en de gemeenten hanteren ten aanzien van de uitwisseling van informatie het adagium "Ja, tenzij" zoals geformuleerd door de Raad van Hoofdcommissarissen. De veiligheidsregio bevordert uitwisseling van gegevens bij ramp- en crisisbestrijding en voor preventieve maatregelen, zorg- en hulpverlening. De veiligheidsregio legt het uitwisselingsregime vast in het regionaal uitwisselingsprotocol, met inachtneming van de relevante wetgeving en met inachtneming van de privacy. Een aantal processen wordt expliciet onder de loep genomen om de uitwisseling te testen en van afspraken te voorzien.</p> <p>De GRIP- procedure (Gecoördineerde Regionale Incidentenbestrijdings Procedure) voor ramp- en crisisbestrijding dient opgenomen te zijn in de autorisatiestructuur van de ketenpartners.</p> <p>Bij het beleid op het gebied van informatievoorziening in zowel de koude als de warme situatie wordt nadrukkelijk ook de informatievoorziening aan de buitenlandse ketenpartners meegenomen.</p> <p><i>De veiligheidsregio moet sinds 2010 voldoen aan de basisvereisten crisismanagement:</i></p> <p>De kern van uitwisseling van informatie voor het voldoen aan de Basisvereisten Crisisbestrijding is het zogenaamde "gedeelde beeld". Dit gaat niet enkel over techniek, maar over wederzijds begrip. Niet alleen de</p>

	<p>Wvr, maar ook ervaringen uit de ADR in 2008, oefeningen en daadwerkelijke incidenten zoals de Poldercrash geven de nadrukkelijke noodzaak aan van een andere wijze van informatieoverdracht tussen de betrokken disciplines. Deze manier van werken met informatie wordt "netcentrisch" genoemd.</p>
<p>9.2.3 Netcentrisch werken</p>	<p>Het project Netcentrisch Werken heeft tot doel de veiligheidsregio's te ondersteunen bij het invullen van het aspect informatievoorziening van het Besluit veiligheidsregio's. Daarbij gaat het vooral om het implementeren van een werkwijze. Deze maakt het mogelijk om binnen de hoofdstructuur van de crisisorganisatie bij opschalingsituaties snel te komen tot eenduidig en over de verschillende lagen gedeeld totaalbeeld van de situatie. Dit gedeelde totaalbeeld dient als basis voor de te nemen besluiten en de in te zetten acties.</p> <p>Netcentrisch werken moet via de fasen beter netwerk, betere informatie-uitwisseling, beter begrip, betere beslissingen en betere actie uiteindelijk leiden tot een beter effect.</p> <p>Nadrukkelijk wordt hierbij ook aandacht besteed aan een snelle, eenduidige informatievoorziening aan de buitenlandse partners.</p>
<p>9.2.4 Bibliotheek planvorming</p>	<p>Parallel aan de invoering van het Netcentrisch Werken wordt een bibliotheek planvorming opgericht waarop, in een stabiele omgeving, zowel mono- als multidisciplinaire vastgestelde planvorming voor iedereen inzichtelijk opgenomen wordt. Door dit platform is te allen tijde duidelijk op welke eenduidige locatie de actuele en van toepassing zijnde plannen geraadpleegd kunnen worden. Het streven is de bibliotheek planvorming in de loop van 2012 vorm te geven zodat het aan zowel de warme als de koude kant van de organisatie gebruikt kan worden. In de tweede fase vanaf 2013 wordt de vernieuwde werkwijze uitgebreid met de mogelijkheid tot koppelen aan bestanden van derden en aan het stelsel van objecten en kaarten in de basisregistraties.</p> <p>De regio beschikt over een evenementenkalender die een overzicht geeft van alle evenementen, gerangschikt naar risicoklasse en status in het vergunningverleningstraject.</p> <p>Het in een keten kunnen functioneren legt op het gebied van informatie management een bijzondere verantwoordelijkheid bij organisaties ten aanzien van standaardisatie. De veiligheidsregio stimuleert op het gebied van informatiemanagement de monodisciplinaire gedachtevorming en ondersteunt multidisciplinair informatiemanagement tussen de kolommen, de gemeenten en de ketenpartners. Ten aanzien van de standaarden en gegevensuitwisseling bij crisismanagement treedt de veiligheidsregio namens het bestuur sturend op. De Veiligheidsregio kent een hoog risicoprofiel, dit schept ook bepaalde (landelijke) verantwoordelijkheden.</p>
<p>9.2.5 Uitgangspunten</p>	<p>De veiligheidsregio en de ketenpartners baseren zich bij deze sturing op een aantal architectuurprincipes. Deze principes zijn, in navolging van het Veiligheidsberaad, ontleend aan De Nederlandse Overheidsreferentie Architectuur (NORA 2.0), het Informatiemodel Rampen en Crisisbestrijding (IMRA), Het Architectuurmodel Sector Veiligheid (IASV) en het Informatie model Openbare orde en veiligheid (IMOOV).</p> <p>De Veiligheidsregio onderschrijft het belang van een landelijk stelsel van basisregistraties. De Veiligheidsregio neemt een proactieve houding in bij het stimuleren van het gebruik van de basisregistraties.</p>
<p>9.2.6 Vertrouwelijkheid</p>	<p>De Veiligheidsregio beschouwt aan organisaties of personen gerelateerde informatie in principe als vertrouwelijk. Er wordt in principe uitsluitend afgeweken van dit vertrouwelijkheidprincipe wanneer sprake is van te voren</p>

	geformuleerde situaties welke omschreven zijn in publiek toegankelijke gedrageregels. Er wordt alleen afgeweken indien dit voor de gezondheid of de veiligheid van burgers noodzakelijk is.
9.2.7 Privacy	De veiligheidsregio legt het uitwisselingsregime vast in het regionaal uitwisselingsprotocol, met inachtneming van de relevante wetgeving en met inachtneming van de privacy. Het uitgangspunt voor het inachtneming van de privacy is, dat regels voor de verstrekking van gegevens conform de Wet vastgelegd worden in een duidelijke en omvattende richtlijn per kolom. Hier wordt per proces duidelijk gemaakt onder welke omstandigheden gebruik wordt gemaakt van individuele gegevens, van geanonimiseerde gegevens op postcode cijfer en van postcode letterniveau. De veiligheidsregio benoemt een privacy coördinator in het kader van het privacy beleid.

§ 9.3

Strategische beleidsdoelstellingen en beoogde resultaten

9.3.1 Crisiscom- municatie	<ol style="list-style-type: none"> 1. Het proces Crisiscommunicatie op regionale schaal organiseren waarbij de coördinatie vanuit de gemeentelijke kolom zal plaatsvinden. De visie, organisatie, taken en verantwoordelijkheden staan beschreven in een regionaal draaiboek Crisiscommunicatie. 2. Personele bezetting van de crisiscommunicatie-organisatie wordt ingevuld door alle communicatiemedewerkers van de 18 gemeenten en de functie 'woordvoerder Copi' door de operationele diensten. 3. Het actiecentrum crisiscommunicatie (vanaf Grip 2), ongeacht de locatie van de ramp / incident, centraal inrichten in het MCC onder aansturing van het Hoofd Bevolkingszorg in het ROT. 4. De nieuwe visie op crisiscommunicatie (van reputatiecommunicatie naar relatiecommunicatie) verder implementeren. De regionale werkgroep Crisiscommunicatie zal ondermeer studie verrichten naar de invloed, kansen en mogelijkheden van Social Media (Twitter, facebook etcetera). 5. Bereikbaarheid- en beschikbaarheid van communicatiefunctionarissen door middel piketten (harde- en zachte) garanderen. Voor de sleutelfunctionarissen worden hierbij de wettelijke opkomsttijden als uitgangspunt genomen. 6. Opleiden, trainen en oefenen ten aanzien van crisiscommunicatie intensiveren. Het betreft hier zowel de leden van de crisiscommunicatie-organisatie als de burgemeester in zijn rol van boegbeeld- en burgervader. 7. Zo spoedig mogelijk na een ramp/incident de crisiscommunicatie vanuit de overheid opstarten. Met het bevoegde gezag worden afspraken gemaakt over de mate van handelingsruimte voor de communicatiemedewerkers. Met de rampenzender L1 wordt een convenant gesloten waarin nadere afspraken zijn gemaakt.
9.3.2 Risicocom- municatie	De inwoners van Zuid-Limburg op eenduidige wijze informeren over de risico's in hun omgeving en over de maatregelen die de overheid heeft getroffen ter voorkoming en bestrijding ervan. Coördinatie hiervan zal centraal vanuit de Veiligheidsregio gaan plaatsvinden. De bestaande werkgroep Crisiscommunicatie wordt uitgebreid met het taakveld 'Risicocommunicatie' en zal voor nadere uitwerking zorg dragen. Te denken valt aan voorlichtingscampagnes, inspraakbijeenkomsten en internetsites (gemeentelijke website en de digitale risicokaart).

<p>9.3.3 Informatie- management</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Er wordt in deze beleidsperiode een Platform Informatiebeleid Veiligheidsregio Zuid-Limburg in het leven geroepen. Dit platform bevat vertegenwoordigers van de operationele diensten en van de GMK; 2. Er wordt in deze beleidsperiode een Informatie beveiligingsplan opgesteld. Onderdeel van dit plan is een richtlijn voor de standaardisatie van gegevensuitwisseling; 3. Het programma Netcentrisch Werken wordt eind 2011/begin 2012 geïmplementeerd. 4. Er volgen meerdere fases voor implementatie van het Crisis Management Systeem. De Veiligheidsregio beschikt binnen deze beleidsperiode over een Gegevensboek Veiligheid, dat voortdurend wordt onderhouden. Dit gegevensboek is via webservices in deze beleidsperiode toegankelijk voor ketenpartners; 5. Er komt één gedigitaliseerd objecten gegevenshuishouding voor de Veiligheidsregio en een centraal kaartlagen overzicht over de geografische gegevens die voor de ketenpartners beschikbaar zijn. De Veiligheidsregio stelt een regionaal uitwisselingsprotocol op; 6. Of de ketenpartners een privacy coördinator aanwijzen is een punt van discussie. Is dit een wettelijke verplichting? Er bestaat al een krapte op de medewerkersmarkt. 7. In deze beleidsperiode is een bibliotheek planvorming aangelegd. In eerste instantie een pragmatische insteek, als onderdeel van de te ontwikkelen share point omgeving.
---	--

§ 10.1

De wettelijke bepalingen

<p>10.1.1 Inleiding</p>	<p>De veiligheidsregio wordt gefinancierd uit:</p> <ul style="list-style-type: none"> - bijdragen door gemeenten; - bijdrage vanuit het Rijk - overige inkomsten.
<p>10.1.2 Gemeentelijke bijdragen</p>	<p>Fysieke veiligheid is in de kern een lokale verantwoordelijkheid en vanwege de noodzakelijke betrokkenheid van de gemeenten zijn de veiligheidsregio's als verlengd lokaal bestuur vormgegeven. Dit is gebaseerd op de Wet gemeenschappelijke regelingen. Dat betekent onder meer dat de gemeenten niet alleen inhoudelijk maar ook financieel verantwoordelijk zijn voor de Veiligheidsregio. Zij leveren daarom een financiële bijdrage leveren in de kosten van de regio. De hoogte ervan wordt bepaald op basis van de begroting die het Dagelijks Bestuur van de regio maakt. Het Algemeen Bestuur stelt de begroting vast nadat zij kennis heeft genomen van de zienswijze van de raden van de deelnemende gemeenten.</p>
<p>10.1.3 Bijdrage van het Rijk</p>	<p>Naast de gemeentelijke bijdragen, ontvangen de regio's ook een bijdrage van het Rijk. Hiermee wordt de betrokkenheid van het Rijk bij de rampenbestrijding en crisisbeheersing in financiële zin tot uitdrukking gebracht. De laatste tijd vergroot het aandeel van de gemeenten als gevolg van de regionalisering van de brandweer. Het rijksaandeel in de bekostiging van de veiligheidsregio's is vormgegeven in de doeluitkering veiligheidsregio's.</p> <p>De financiële verhouding tussen het Rijk en de regio's heeft drie kenmerken die samenhangen met de hybride financiering van de veiligheidsregio's. In de eerste plaats is de bijdrage bedoeld voor alle onderdelen van het beleid van de veiligheidsregio's en de daarmee gemoeide taken. Binnen de kaders van de wet hebben de regio's bestedingsvrijheid. In de tweede plaats is de bijdrage één ongedeelde lumpsum waarbij de hoogte per regio wel is gebaseerd op specifieke parameters. Deze is niet gebonden aan de taken van de sectoren brandweer en GHOR en is ook niet kostendekkend op onderdelen van de bedrijfsvoering. Het bestuur is verantwoordelijk voor de allocatie van de middelen en draagt zorg voor een sluitende begroting via de gemeentelijke bijdragen. Het derde kenmerk heeft dat de verantwoording zich beperkt tot hoofdlijnen, waardoor de administratieve lasten voor de regio's gering zijn. Aansluiting is gezocht bij de regelgeving in het kader van de deregulering.</p> <p>Overigens is in de Wet veiligheidsregio's wel de mogelijkheid geschapen om aan de bijdrage bepaalde voorwaarden te verbinden. Zoals afspraken over landelijke doelstellingen.</p>
<p>10.1.4 Overige inkomsten</p>	<p>De overige inkomsten vormen een gering aandeel in de financiering van de veiligheidsregio. De bijdrage bestaat uit de bijdrage van de politie in het kader van de samenwerking op diverse terreinen. De bijdragen van derden hebben betrekking op de inzet van materieel en personeel en op bijdrage aan projecten.</p>

§ 10.2 De begroting en jaarrekening van de Veiligheidsregio Zuid-Limburg

10.2.1 BBV	Omdat de veiligheidsregio een gemeenschappelijke regeling is dient de begroting en de jaarrekening te voldoen aan het "Besluit begroting en verantwoording provincies en gemeenten". In de begroting en de jaarrekening zijn de afzonderlijke onderdelen en hun producten zichtbaar. Tevens is er een totaalbeeld voor de gehele veiligheidsregio. De bijdrage van de deelnemende gemeente is per gemeente, per onderdeel en in totaliteit opgenomen.
10.2.2 Vaststelling en procedure	De vaststelling van de begroting en de jaarrekening is een taak van het Algemeen Bestuur. De raden van de deelnemende gemeenten maken hun zienswijze inzake de begroting kenbaar aan de veiligheidsregio. In de gemeenschappelijke regeling is opgenomen hoe lang de raden in de gelegenheid worden gesteld om hun zienswijze kenbaar te maken. Het Algemeen Bestuur stelt de jaarrekening en de resultaatbestemming vast. De raden ontvangen de jaarrekening ter informatie.

§ 10.3 Planning en control

10.3.1 Definitie	De gehanteerde definitie van planning en control: "Planning & control is de jaarlijkse (met het financieel boekjaar synchroon lopende) cyclus van operationele planning, budgettering, uitvoering, registratie van de realisatie en verdeling van de administratieve gegevens tot besturingsinformatie, rapportage en analyse van de resultaten in het licht van de plannen en ten slotte terugkoppeling en evaluatie, met eventuele consequenties voor de volgende periode. Het planning & control-proces behoort tot het besturingsinstrumentarium van de organisatie ³ ."
10.3.2 Positionering	Planning en control is de schakel tussen de uitvoeringsorganisatie en het bestuur/management.
10.3.3 Noodzaak	<p>In control zijn betekent niet dat de strategie en alle daarvan afgeleide doelstellingen worden of zijn gerealiseerd. In control zijn betekent: een bedrijf en zijn management is in control indien er een strategie is geformuleerd die voldoende uitzicht biedt op het behalen van bevredigende resultaten en op goede gronden van vertrouwen kan bestaan dat deze resultaten in voldoende mate zullen worden gerealiseerd⁴.</p> <p>Veel aandacht voor datgene wat 'concreet' en kwantificeerbaar is kan ertoe leiden dat men alle inspanningen op de betreffende gebieden concentreert en daarbij denkt dat er sprake is van 'good control'. In feite kunnen er dan veel dingen buiten het controlsysteem blijven omdat ze niet kwantificeerbaar zijn en kan er dus sprake zijn van 'poor control or even no control at all'.</p> <p>De Veiligheidsregio Zuid-Limburg is nog een startende organisatie. Bovendien is het geen organisatie in de gebruikelijke zin. Zij steunt op vier sterke kolommen die elk hun eigen Planning en Control kennen. In de Veiligheidsregio zullen een aantal basisafspraken worden gemaakt met betrekking tot de P&C cyclus en de daarbij behorende verantwoordelijkheden.</p>

³ Hoeksema "planning & control revisited" (2002, p.20)

⁴ Hoeksema ("planning & control revisited", 2002, hoofdstuk 5)

<p>10.3.4 P&C Cyclus</p>	<p>De basis van de veiligheidsregio ligt besloten in de gemeenschappelijke regeling. Op basis van deze gemeenschappelijke regeling dienen die onderdelen die hierin zijn genoemd, brandweer, GHOR en Programmabureau in ieder geval één gezamenlijke begroting en jaarrekening op te stellen. Daarnaast heeft het Algemeen Bestuur aangegeven hieraan nog de onderdelen MCC en de Oranje kolom te willen toevoegen.</p> <p>De P&C Cyclus kent voornamelijk de volgende stappen:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Oktober t-2: opstellen beleidsbegroting 2. Oktober t-2: afstemmen beleidsbegroting met programma-organisatie 3. december t-2: vertalen beleidsbegroting naar een financiële begroting 4. Januari/ februari t-1: afstemmen begroting met directie en management 5. maart t-1: afstemmen begroting met Dagelijks Bestuur 6. April t-1: verzenden begroting voor zienswijze naar gemeenten 7. voor 15 juli t-1: vaststelling begroting Algemeen Bestuur 8. juni t: 1^e MARAP en eventueel bijstellen 9. oktober: 2^e MARAP en eventueel bijstellen 10. februari/maart t+1: jaarrekening gereed
---	---

§ 10.4 Strategische beleidsdoelstellingen en beoogde resultaten	
<p>10.4.1 Strategische beleidsdoel- stelling</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. De Veiligheidsregio kent een gezonde financiële huishouding; 2. De Veiligheidsregio is financieel transparant.
<p>10.4.2 Beoogde resultaten</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. De Veiligheidsregio heeft één transparante begroting en jaarrekening voor de gehele Veiligheidsregio; 2. De Veiligheidsregio is financieel gezond.

ADR	Algemene Doorlichting Rampenbestrijding
ACIR	Adviescommissie Coördinatie ICT Rampenbestrijding
AmvB	Algemene maatregel van Bestuur
Bevi	Besluit externe veiligheid inrichtingen
Bevb	Besluit externe veiligheid buisleidingen
BHV	Bedrijfshulpverlening
Btev	Besluit transport externe veiligheid
Brzo ('99)	Besluit risico's zware ongevallen 1999
BZK	(ministerie van) Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
CCB	(bureau) Conflict- en Crisisbeheersing (Politie)
CdK	Commissaris van de Koning
CGS	Coördinerend Gemeentesecretaris
CoPI	Commando Plaats Incident
DPG	Directeur Publieke Gezondheid
GGD	Gemeentelijke of Gemeenschappelijke of Geneeskundige Gezondheidsdienst
GHOR	Geneeskundige Hulpverleningsorganisatie in de Regio
GMK	Gemeenschappelijke Meldkamer
GRIP	Gecoördineerde Regionale IncidentenbestrijdingsProcedure
HKZ	Harmonisatie Kwaliteitsbeoordeling Zorgsector
IAC	Informatie- en Adviescentrum
IASV	Architectuurmodel Sector Veiligheid
ICMS	Intensivering Civiel Militaire Samenwerking
IGZ	Inspectie voor de Gezondheidszorg
IMRA	Informatiemodel Rampen en Crisisbestrijding
IMOOV	Informatiemodel Openbare Orde en Veiligheid
INK	Instituut Nederlandse Kwaliteit
IOOV	Inspectie Openbare Orde en Veiligheid
ISO	Internationale Organisatie voor Standaardisatie
LNv	(ministerie van) Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit
LOP	Leidraad Operationele Prestaties
MAA	Maastricht Aachen Airport
MCC	Meld- en Coördinatiecentrum
MIK	Multidisciplinair Informatiekaart
MKZ	Mond- en Klauwzeer
MOTO	Multidisciplinaire Opleiden, Trainen en Oefenen
NCC	Nationaal CrisisCentrum
NORA	Nederlandse Overheidsreferentie Architectuur
OTO	Opleiden, Trainen en Oefenen
OVR	Officier Veiligheidsregio (Defensie)
PBZO	PreventieBeleid Zware Ongevallen
RAV	Regionale Ambulancevoorziening
RBP('s)	Rampbestrijdingsplan(nen)
RBR	Regionaal Beheersplan Rampenbestrijding
RBT	Regionaal Beleidsteam
ROAZ	Regionaal Overleg Acute Zorg
ROT	Regionaal Operatieve Team
VenJ	(ministerie van) Veiligheid en Justitie
VNG	Vereniging van Nederlandse Gemeenten
VWS	(ministerie van) Volksgezondheid, Welzijn en Sport
WPG	Wet Publieke Gezondheid
Wrzo	Wet rampen en zware ongevallen
Wvr	Wet veiligheidsregio's